

Официален вестник

C 131

на Европейския съюз

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62
8 април 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 131/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

Съд

2019/C 131/02 Полагане на клетва от нов член на Съда 2

2019/C 131/03 Полагане на клетва от нов член на Съда 3

Общ съд

2019/C 131/04 Полагане на клетва от нов член на Общия съд 4

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 131/05 Дело C-322/17: Решение на Съда (трети състав) от 7 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от High Court (Irlande) — Ирландия) — Eugen Bogatu/Minister for Social Protection (Преюдициално запитване — Социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 67 — Молба за семейни обезщетения, подадена от лице, което е престанало да извършва дейност като заето лице в компетентната държава членка, но продължава да пребивава в нея — Право на семейни обезщетения за членовете на семейство, които пребивават в друга държава членка — Условия за допустимост) 5

BG

2019/C 131/06	Дело C-345/17: Решение на Съда (втори състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — Производство по жалба на Sergejs Buivičs (Преюдициално запитване — Обработване на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Член 3 — Приложно поле — Видеозапис на полицейски служители в полицейско управление при осъществяване на процесуални действия — Публикуване в интернет сайтове за видеоматериали — Член 9 — Обработване на лични данни единствено за целите на журналистическа дейност — Понятие — Свобода на словото — Защита на личния живот)	6
2019/C 131/07	Дело C-423/17: Решение на Съда (шести състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof Den Haag — Нидерландия) — Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC (Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 11 — Генерични лекарствени продукти — Обобщение на характеристиките на продукта — Изключване на позовавания, отнасящи се до показания или форми на дозировка, които все още са били защитени от патентното право към момента, в който генеричният лекарствен продукт е бил пуснат на пазара)	6
2019/C 131/08	Дело C-434/17: Решение на Съда (десети състав) от 13 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Преюдициално запитване — Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на ДДС — Определяне на данъчнозадълженото лице, платец на ДДС — Прилагане с обратно действие на мярка за дерогация — Принцип на правната сигурност)	7
2019/C 131/09	Дело C-531/17: Решение на Съда (девети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Vetsch Int. Transporte GmbH (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 143, параграф 1, буква г) — Освобождение от ДДС при внос — Внос, последван от вътреобщиностно прехвърляне — Последваща вътреобщиностна доставка — Данъчна измама — Отказ от освобождение — Условия)	8
2019/C 131/10	Дело C-535/17: Решение на Съда (първи състав) от 6 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — NK, в качеството му на синдик на PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV и PI/BNP Paribas Fortis NV (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламенти (ЕО) № 44/2001 и (ЕО) № 1346/2000 — Съответни приложни полета — Несъстоятелност на частен съдебен изпълнител — Иск, предявен от синдика, натоварен с извършване на действията по управлението и ликвидирането на масата на несъстоятелността)	9
2019/C 131/11	Дело C-554/17: Решение на Съда (трети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Svea hovrätt — Швеция) — Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Европейска процедура за иски с малък материален интерес — Регламент (ЕО) № 861/2007 — Член 16 — „Страна, загубила делото“ — Разходи във връзка с производството — Разпределение — Член 19 — Процесуално право на държавите членки)	9
2019/C 131/12	Дело C-562/17: Решение на Съда (девети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Audiencia Nacional — Испания) — Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (АЕАТ), Tribunal Económico-Administrativo Central (ТЕАС) (Преюдициално запитване — Тринадесета директива 86/560/ЕИО — Правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Принципи на равностойност и ефективност — Предприятие, което не е установено в Европейския съюз — Постановен по-рано и влязъл в сила отказ за възстановяване на ДДС — Грешен идентификационен номер по ДДС)	10

2019/C 131/13	Дело C-630/17: Решение на Съда (втори състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Općinski Sud u Rijeci — Хърватия) — Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Преюдициално запитване — Членове 56 и 63 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Свободно движение на капитали — Национална правна уредба, която обявява за нищожни договорите за кредит с международен елемент, сключени с неоправомощен кредитор — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 17, параграф 1 — Договор за кредит, сключен от физическо лице с оглед на предоставянето на услуги по туристическо настаняване — Понятие „потребител“ — Член 24, точка 1 — Изключителна компетентност по дела, които имат за предмет вещни права върху недвижим имот — Иск за обявяване на нищожността на договор за кредит и за заличаване от имотния регистър на вписано вещно обезпечение)	11
2019/C 131/14	Дело C-710/17: Решение на Съда (девети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за строителство — Директива 2004/18/ЕО — Член 48, параграф 3 — Оценка и проверка на техническите възможности на икономическите оператори — Национална разпоредба, която не може да бъде приета за транспониране на Директива 2004/18 — Липса на пряко и безусловно препращане към правото на Съюза — Липса на запитване, основано на съществуването на сигурен трансграничен интерес — Недопустимост на преюдициалното запитване)	12
2019/C 131/15	Дело C-49/18: Решение на Съда (втори състав) от 7 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Испания) — Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia (Преюдициално запитване — Мерки за бюджетни ограничения — Намаляване на възнаграденията на лицата на национална публична длъжност — Правила — Диференцирано въздействие — Социална политика — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква б) — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 21 — Независимост на съдебната власт — Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС)	13
2019/C 131/16	Дело C-154/18: Решение на Съда (втори състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Labour Court, Ireland — Ирландия) — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ирландия, Attorney General (Преюдициално запитване — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Член 2, параграф 2, буква б) — Непряка дискриминация въз основа на възраст — Новоназначени учители — Дата на наемане на работа — Скала на възнаградения и класиране в стъпка при назначаване, по-неблагоприятни от тези, приложими към вече наетите на работа учители)	14
2019/C 131/17	Дело C-179/18: Решение на Съда (десети състав) от 13 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Gent — Белгия) — Ronny Rohart/Federale Pensioendienst (Преюдициално запитване — Социално осигуряване — Пенсионни права съгласно националната пенсионна схема за наетите лица — Отказ да се вземе предвид периодът на задължителната военна служба, отбита от длъжностно лице на Европейския съюз след встъпването му в длъжност — Принцип на лоялно сътрудничество)	14
2019/C 131/18	Дело C-231/18: Решение на Съда (осми състав) от 7 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Oldenburg — Германия) — NK (Преюдициално запитване — Транспорт — Автомобилен транспорт — Регламент (СЕ) № 561/2006 — Регламент (ЕС) № 165/2014 — Задължение за използване на тахограф — Изключение за превозните средства, използвани за превоз на живи животни от фермите до местните пазари и обратно или от пазарите до местните кланици)	15
2019/C 131/19	Дело C-492/18 PPU: Решение на Съда (първи състав) от 12 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу ТС (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 12 — Пропължаване на задържането на лицето — Член 17 — Срокове за приемане на решение за изпълнение на европейска заповед за арест — Национално законодателство, предвиждащо служебно преустановяване на мярката за задържане 90 дни след задържането — Съответстващо тълкуване — Спиране на сроковете — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 6 — Право на свобода и сигурност — Различни тълкувания на националното законодателство — Яснота и предвидимост)	16
2019/C 131/20	Дело C-571/18 P: Жалба, подадена на 11 септември 2018 г. от Felismino Pereira срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 13 юли 2018 г. по дело T-606/16, Pereira/Комисия	17

2019/C 131/21	Дело C-577/18 P: Жалба, подадена на 11 септември 2018 г. от Petrus Kerstens срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 26 юни 2018 г. по дело T-757/17, Kerstens/Комисия	17
2019/C 131/22	Дело C-669/18 P: Жалба, подадена на 27 октомври 2018 г. от Adis Higiene, S.L. срещу определението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 10 август 2018 г. по дело T-309/18 — Adis Higiene/EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)	17
2019/C 131/23	Дело C-711/18: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 9 ноември 2018 г. — Ascorigiave SpA и др./Ministero dello Sviluppo Economico и др.	18
2019/C 131/24	Дело C-754/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 3 декември 2018 г. — Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság.	18
2019/C 131/25	Дело C-763/18 P: Жалба, подадена на 5 декември 2018 г. от Wallapop, S.L. срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 3 октомври 2018 г. по дело T-186/17 — Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop)	20
2019/C 131/26	Дело C-830/18: Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Германия), постъпило на 28 декември 2018 г. — Landkreis Südliche Weinstraße/PF и др.	21
2019/C 131/27	Дело C-835/18: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Timișoara (Румъния), постъпило на 24 декември 2018 г. — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	Дело C-9/19: Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 3 януари 2019 г. — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.	22
2019/C 131/29	Дело C-32/19: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 18 януари 2019 г. — AT/Pensionsversicherungsanstalt	23
2019/C 131/30	Дело C-47/19: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 25 януари 2019 г. — HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst.	24
2019/C 131/31	Дело C-77/19: Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединеното кралство), постъпило на 1 февруари 2019 г. — Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 131/32	Дело C-79/19 P: Жалба, подадена на 1 февруари 2019 г. от Република Литва срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 22 ноември 2018 г. по дело T-508/15, Република Литва/Европейска комисия	26

2019/C 131/33	Дело C-100/19: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия), постъпило на 8 февруари 2019 г. — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	27
2019/C 131/34	Дело C-107/19: Преюдициално запитване от Obvodní soud pro Prahu 9 (Чешка република), постъпило на 12 февруари 2019 г. — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost	28
2019/C 131/35	Дело C-119/19 P: Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 4 декември 2018 г. по дело T-518/16, Carreras Sequeros и др./Комисия	29
2019/C 131/36	Дело C-122/19 P: Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от Namias срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 14 декември 2018 г. по дело T-400/10, Namias/Съвет	30
2019/C 131/37	Дело C-126/19 P: Жалба, подадена на 15 февруари 2019 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 4 декември 2018 г. по дело T-518/16, Carreras Sequeros и др./Комисия	31
2019/C 131/38	Дело C-132/19 P: Жалба, подадена на 15 февруари 2019 г. от Groupe Canal + срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 12 декември 2018 г. по дело T-873/16, Groupe Canal +/Комисия	33
2019/C 131/39	Дело C-160/19 P: Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Comune di Milano срещу решението, постановено от Общия съд (трети разширен състав) на 13 декември 2018 г. по дело T-167/13, Comune di Milano/Европейска комисия	34
2019/C 131/40	Дело C-167/19 P: Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 12 декември 2018 г. по дело T-683/15, Freistaat Bayern/Европейска комисия	35
2019/C 131/41	Дело C-171/19 P: Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 12 декември 2018 г. по съединени дела T-722/15, T-723/15 и T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. и др./Европейска комисия	36
Общ съд		
2019/C 131/42	Дело T-292/15: Решение на Общия съд от 12 февруари 2019 г. — Vakakis kai Synergates/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Конфликт на интереси — Задължение за полагане на дължима грижа — Загуба на възможност — Обезщетение)	38
2019/C 131/43	Дела T-131/16 и T-263/16: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Белгия и Magnetrol International/Комисия (Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Белгия — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и за неправомерна и се разпорежда възстановяване на платената помощ — Предварително данъчно становище (tax ruling) — Освобождение на свръхпечалбата — Данъчна автономия на държавите членки — Понятие за схема за помощ — Допълнителни мерки за прилагане)	39

2019/C 131/44	Дело T-679/16: Решение на Общия съд от 26 февруари 2019 г. — Athletic Club/Комисия (Държавни помощи — Помощ, предоставена от испанските власти в полза на някои професионални футболни клубове — Преференциална данъчна ставка върху доходите на клубовете, на които е разрешено да се регистрират като сдружение с нестопанска цел — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Правен интерес — Допустимост — Мярка на субдържавно ниво — Селективен характер — Нарушаване на конкуренцията — Засягане на търговията между държавите членки — Изменение на съществуваща помощ — Задължение за мотивиране).....	40
2019/C 131/45	Дело T-903/16: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — RE/Комисия (Лични данни — Защита на лицата по отношение на обработката на тези данни — Право на достъп до тези данни — Регламент (ЕО) № 45/2001 — Отказ за предоставяне на достъп — Жалба за отмяна — Писмо, с което се препраща към предходен частичен отказ за предоставяне на достъп, без да се направи преразглеждане — Понятие за обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС — Понятие за чисто потвърдителен акт — Приложимост по отношение на достъпа до лични данни — Нови и съществени факти — Правен интерес — Допустимост — Задължение за мотивиране).....	40
2019/C 131/46	Дело T-91/17: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — L/Парламент (Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Отпуск по болест — Отпуск по болест, прекаран извън мястото на работа — Редовно отсъствие — Член 60 от Правилника — Задължение за полагане на грижа — Принцип на добра администрация)...	41
2019/C 131/47	Дело T-366/17: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Полша/Комисия (ЕФРР — Отказ да се потвърди финансов принос за голям проект — Член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Оценка на съответствието на голям проект с приоритетите на оперативната програма — Член 41, параграф 2 от Регламент № 1083/2006 — Превिшаване на срока).....	42
2019/C 131/48	Дело T-34/18: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Giove Gas/EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „CALOON“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001).....	42
2019/C 131/49	Дело T-63/18: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Torro Entertainment/EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TORRO Grande MEAT IN STYLE“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „TORO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Задължение за мотивиране — Член 94, параграф 1, първо изречение от Регламент 2017/1001 — Задължение за полагане на грижа — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001).....	43
2019/C 131/50	Дело T-123/18: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Изображение на сърце) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща сърце — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001).....	44
2019/C 131/51	Дело T-162/18: Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Veko/EUIPO — Acer (ALTUS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ALTUS“ — По-ранни национални словни марки „ALTOS“ — Образувани пред националните органи производства за отмяна някои по-ранни марки — Вероятност от объркване — Спиране на административното производство — Правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем член 71, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625).....	45
2019/C 131/52	Дело T-524/16 R: Определение на заместник-председателя на Общия съд от 15 февруари 2019 г. — Aresu/Комисия (Обезпечително производство — Публична служба — Длъжностни лица — Реформа на Правилника от 1 януари 2014 г. — Намален брой на дните годишен отпуск — Замяна на дните за пътуване с отпуск за пътуване до дома — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност).....	45

2019/C 131/53	Дело T-768/17: Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Comprojecto-Projetos e Construções и др./ЕЦБ (Искания за установяване на неправомерно бездействие, за отмяна и за обезщетение за вреди — Икономическа и парична политика — Надзор над кредитните институции — Незаконосъобразни действия, предполагаемо извършени от някои португалски кредитни институции — Мълчалив отказ на поканата за предприемане на действия, отправена до ЕЦБ — Явна частична недопустимост — Явна частична липса на компетентност — Жалба, която отчасти е лишена от всякакво правно основание)	46
2019/C 131/54	Дело T-817/17: Определение на Общия съд от 8 февруари 2019 г. — Schokker/ЕААБ (Публична служба — Договорно наети служители — ЕААБ — Назначаване — Процедура за подбор — Вписване на жалбоподателя в списъка за бъдещи назначения на издържалите конкурса — Оттегляне на отправеното до жалбоподателя предложение за назначаване на работа — Отговорност — Липса на незаконосъобразно поведение от страна на ЕААБ — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	47
2019/C 131/55	Дело T-125/18: Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Associazione GranoSalus/Комисия (Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Активно вещество „глифозат“ — Подновяване на включването в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, който включва мерки за изпълнение — Недопустимост)	48
2019/C 131/56	Дело T-137/18: Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Изображение на кръст) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща кръст — Оттегляне на обжалваното решение — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)	48
2019/C 131/57	Дело T-224/18 R II: Определение на председателя на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — PV/Комисия (Обезпечително производство — Публична служба — Дисциплинарно производство — „Нулиране“ на заплатата — Промяна в обстоятелствата — Недопустимост — Липса на нови факти)	49
2019/C 131/58	Дело T-258/18: Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Brunke/Комисия (Иск за установяване на неправомерно бездействие — Срок за подаване на иска — Начало на срока — Липса на покана за действие — Втора покана за действие — Явна недопустимост — Установителен иск — Искане за издаване на съдебно разпореждане — Явна некомпетентност)	50
2019/C 131/59	Дело T-376/18: Определение на Общия съд от 8 февруари 2019 г. — Front Polisario/Съвет (Жалба за отмяна — Международни спазумения — Споразумение за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Мароко — Решение за разрешаване на започването на преговори между Съюза и Мароко с цел изменение на споразумението за партньорство — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	50
2019/C 131/60	Дело T-429/18 R: Определение на председателя на Общия съд от 13 февруари 2019 г. — BRF и SHV Comercio e Industria de Alimentos/Комисия (Обезпечително производство — Обществено здраве — Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 — Изменение на списъците на предприятия от трети държави, от които е разрешен вносът на конкретно посочени продукти от животински произход, по отношение на определени предприятия от Бразилия — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)	51
2019/C 131/61	Дело T-511/18: Жалба, подадена на 4 февруари 2019 г. — ХН/Комисия	52
2019/C 131/62	Дело T-65/19: Жалба, подадена на 5 февруари 2019 г. — AI/ECDC	53
2019/C 131/63	Дело T-77/19: Жалба, подадена на 9 февруари 2019 г. — Alcar Aktiebolag/EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)	54
2019/C 131/64	Дело T-79/19: Жалба, подадена на 12 февруари 2019 г. — Lantmännen и Lantmännen Agroetanol/Комисия	55
2019/C 131/65	Дело T-101/19: Жалба, подадена на 18 февруари 2019 г. — Rezon/EUIPO (imot.bg)	56

2019/C 131/66	Дело T-106/19: Жалба, подалена на 20 февруари 2019 г. — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS).....	57
2019/C 131/67	Дело T-726/16: Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — VFP/Комисия.....	58
2019/C 131/68	Дело T-60/18: Определение на Общия съд от 12 февруари 2019 г. — Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT).....	58
2019/C 131/69	Дело T-725/18: Определение на Общия съд от 15 февруари 2019 г. — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT).....	59

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 131/01)

Последна публикация

ОВ С 122, 1.4.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 112, 25.3.2019 г.

ОВ С 103, 18.3.2019 г.

ОВ С 93, 11.3.2019 г.

ОВ С 82, 4.3.2019 г.

ОВ С 72, 25.2.2019 г.

ОВ С 65, 18.2.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

СЪД

Полагане на клетва от нов член на Съда

(2019/C 131/02)

На 6 февруари 2019 г. пред Съда положи клетва г-н Рікатіае, назначен за генерален адвокат в Съда за периода от 5 февруари 2019 г. до 6 октомври 2024 г. с решение от 1 февруари 2019 г. ⁽¹⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

⁽¹⁾ OBL 32, 4.2.2019 г., стр. 7.

Полагане на клетва от нов член на Съда

(2019/C 131/03)

На 20 март 2019 г. пред Съда положи клетва г-н Kumin, назначен за съдия в Съда за периода от 12 март 2019 г. до 6 октомври 2024 г. с решение от 6 март 2019 г. ⁽¹⁾ на представителите на правителствата на държавите членки на Европейския съюз.

⁽¹⁾ OBL 70, 12.3.2019 г., стр. 32.

ОБЩ СЪД

Полагане на клетва от нов член на Общия съд

(2019/C 131/04)

На 20 март 2019 г. пред Съда положи клетва г-жа Frenco, назначена за съдия в Общия съд на Европейския съюз за периода от 11 март 2019 г. до 31 август 2019 г. с решение от 6 март 2019 г. ⁽¹⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

⁽¹⁾ OBL 69, 11.3.2019 г., стр. 50.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 7 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от High Court (Irlande) — Ирландия) — Eugen Bogatu/Minister for Social Protection

(Дело C-322/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 67 — Молба за семейни обезщетения, подадена от лице, което е престанало да извършва дейност като заето лице в компетентната държава членка, но продължава да пребивава в нея — Право на семейни обезщетения за членовете на семейство, които пребивават в друга държава членка — Условия за допустимост)

(2019/C 131/05)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eugen Bogatu

Ответник: Minister for Social Protection

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, и по-специално член 67 във връзка с член 11, параграф 2, трябва да се тълкува в смисъл, че в положение като разглежданото в главното производство, за да има дадено лице право на семейни обезщетения в компетентната държава членка, не е необходимо нито това лице да извършва дейност като заето лице в посочената държава членка, нито да получава от нея парично обезщетение поради или вследствие на такава дейност.

⁽¹⁾ ОВ С 277, 21.8.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — Производство по жалба на Sergejs Buivids

(Дело C-345/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обработка на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Член 3 — Приложно поле — Видеозапис на полицейски служители в полицейско управление при осъществяване на процесуални действия — Публикуване в интернет сайтове за видеоматериали — Член 9 — Обработка на лични данни единствено за целите на журналистическа дейност — Понятие — Свобода на словото — Защита на личния живот)

(2019/C 131/06)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Sergejs Buivids

в присъствието на: Datu valsts inspekcija

Диспозитив

- 1) Член 3 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни трябва да се тълкува в смисъл, че попада в приложното поле на тази директива заснемането на полицейски служители в полицейски участък при снемане на показания и публикуването на заснетия видеозапис в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали.
- 2) Член 9 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като разглежданите в главното производство, а именно заснемане на полицейски служители в полицейско управление при снемане на показания и публикуване на видеозаписа в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали, могат да представляват обработка на лични данни единствено за целите на журналистическа дейност по смисъла на тази разпоредба, при условие че от посочения запис е видно, че заснемането и публикуването имат за цел единствено публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ C 277, 21.8.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof Den Haag — Нидерландия) — Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC

(Дело C-423/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 11 — Генерични лекарствени продукти — Обобщение на характеристиките на продукта — Изключване на позовавания, отнасящи се до показания или форми на дозировка, които все още са били защитени от патентното право към момента, в който генеричният лекарствен продукт е бил пуснат на пазара)

(2019/C 131/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof Den Haag

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staat der Nederlanden

Ответник: Warner-Lambert Company LLC

Диспозитив

Член 11, втора алинея от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в процедура по издаване на разрешение за търговия като разглежданата в главното производство изпращането от заявителя или титуляря на разрешение за търговия с генеричен лекарствен продукт до компетентният национален орган на листовката с упътвания или на обобщение на характеристиките на този лекарствен продукт, в които няма позоваване, отнасящо се до показания или форми на дозировка, които все още са били защитени от патентното право към момента, в който този лекарствен продукт е бил пуснат на пазара, представлява искане за ограничаване на приложното поле на разрешението за търговия с разглеждания генеричен лекарствен продукт.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 13 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело С-434/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на ДДС — Определяне на данъчнозадълженото лице, платец на ДДС — Прилагане с обратно действие на мярка за дерогация — Принцип на правната сигурност)

(2019/C 131/08)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Human Operator Zrt.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Диспозитив

Правото на Съюза не допуска национална правна уредба, която предвижда прилагането на мярка за дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2013/43/ЕС на Съвета от 22 юли 2013 г., преди държавата членка, която е поискала посочената дерогация, да е била уведомена за акта на Съюза, с който дерогацията се разрешава, при положение че в този акт на Съюза не се посочва кога той влиза в сила или началната дата на неговото прилагане, дори и ако посочената държава членка е изразила желание дерогацията да се прилага с обратен ефект.

(¹) ОВ С 318, 25.9.2017 г.

**Решение на Съда (девети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Vetsch Int. Transporte GmbH**

(Дело C-531/17) (¹)

*(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) —
Директива 2006/112/ЕО — Член 143, параграф 1, буква г) — Освобождаване от ДДС при внос — Внос,
последван от вътреобщинско прехвърляне — Последваща вътреобщинска доставка — Данъчна
измама — Отказ от освобождаване — Условия)*

(2019/C 131/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Vetsch Int. Transporte GmbH

в присъствието на: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Диспозитив

Член 143, буква г) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 143, параграф 1, буква г) от тази директива, изменена с Директива 2009/69/ЕО на Съвета от 25 юни 2009 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че предвиденото в тези разпоредби освобождаване от данък върху добавената стойност при внос не трябва да бъде отказвано на вносителя, определен или признат като платец на данъка по смисъла на член 201 от Директива 2006/112, в случай като разглеждания в главното производство, при който, от една страна, получателят на последвалото вноса вътреобщинско прехвърляне извършва измама във връзка със сделка, която следва прехвърлянето и не е свързана с него, а от друга страна, няма никакви данни, че вносителят е знаел или е трябвало да знае, че тази последваща сделка е включена в извършена от получателя измама.

(¹) ОВ С 412, 4.12.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — НК, в качеството му на синдик на PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV и PI/BNP Paribas Fortis NV

(Дело C-535/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламенти (ЕО) № 44/2001 и (ЕО) № 1346/2000 — Съответни приложни полета — Несъстоятелност на частен съдебен изпълнител — Иск, предявен от синдика, натоварен с извършване на действията по управлението и ликвидирането на масата на несъстоятелността)

(2019/C 131/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: НК, в качеството му на синдик на PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV и на PI

Ответник: BNP Paribas Fortis NV

Диспозитив

Член 1, параграф 1 и параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че иск като разглеждания в главното производство, чийто предмет е искане за обезщетение на основание деликтна или квазиделиктна отговорност и който е предявен от синдика в рамките на производство по несъстоятелност, а постъпленията от него, ако той бъде уважен, се включват в масата на несъстоятелността, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на параграф 1 от тази разпоредба и следователно в материалното приложно поле на посочения регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 412, 4.12.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Svea hovrätt — Швеция) — Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain

(Дело C-554/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Европейска процедура за иски с талък материален интерес — Регламент (ЕО) № 861/2007 — Член 16 — „Страна, загубила делото“ — Разходи във връзка с производството — Разпределение — Член 19 — Процесуално право на държавите членки)

(2019/C 131/11)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Ищец: Rebecka Jonsson

Отвѣтник: Société du Journal L'Est Républicain

Диспозитив

Член 16 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, според която, когато една страна спечели делото само частично, националната юрисдикция може да разпорежда всяка от страните в производството да понесе направените от нея разходи в това производство или да разпредели тези разходи между тях. В такъв случай националната юрисдикция по принцип остава свободна да разпредели стойността на разходите по производството, при условие че националните процесуални норми за разпределение на тези разходи при искове с малък материален интерес по презгранични дела не са по-неблагоприятни от процесуалните норми, които уреждат подобни вътрешноправни положения, и процесуалните изисквания, свързани с разпределението на разходите по производството, не водят до отказ от заинтересованите лица да използват посочената европейска процедура за иски с малък материален интерес, тъй като налагат на ищеца, чиито искания са уважени в по-голямата им част или който е спечелил делото по повечето искания, все пак да понесе направените от него разходи по производството или значителна част от тях.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 27.11.2017 г.

Решение на Съда (девети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Audiencia Nacional — Испания) — Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Дело C-562/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Тринадесета директива 86/560/ЕИО — Правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Принципи на равностойност и ефективност — Предприятие, което не е установено в Европейския съюз — Постановен по-рано и влязъл в сила отказ за възстановяване на ДДС — Грешен идентификационен номер по ДДС)

(2019/C 131/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Nacional

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nestrade SA

Отвѣтници: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Диспозитив

Разпоредбите на Тринадесета директива 86/560/ЕИО на Съвета от 17 ноември 1986 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки в областта на данъка върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държава членка да ограничава във времето възможността за коригиране на погрешно съставени фактури, например чрез корекция на първоначално вписания във фактурата идентификационен номер по данък върху добавената стойност (ДДС), за целите на упражняването на правото на възстановяване на ДДС, стига да са спазени принципите на равностойност и ефективност, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 437, 18.12.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Općinski Sud u Rijeci — Хърватия) — Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Дело C-630/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 56 и 63 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Свободно движение на капитали — Национална правна уредба, която обявява за нищожни договорите за кредит с международен елемент, сключени с неоправомощен кредитор — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 17, параграф 1 — Договор за кредит, сключен от физическо лице с оглед на предоставянето на услуги по туристическо настаняване — Понятие „потребител“ — Член 24, точка 1 — Изключителна компетентност по дела, които имат за предмет вещни права върху недвижил ипот — Иск за обявяване на нищожността на договор за кредит и за заличаване от ипотния регистър на вписано вещно обезпечение)

(2019/C 131/13)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Općinski Sud u Rijeci

Страни в главното производство

Ищец: Anica Milivojević

Ответник: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Диспозитив

- 1) Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, вследствие от която по-специално договорите за кредит и основаните на такива договори правни актове, сключени на територията на тази държава членка между длъжници и установени в друга държава членка кредитори, които нямат издадено от компетентните власти на първата държава членка разрешение да упражняват дейността си на нейната територия, са нищожни, считано от деня на тяхното сключване, дори да са били сключени, преди посочената правна уредба да влезе в сила.
- 2) Член 4, параграф 1 и член 25 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела не допускат правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, която по споровете относно договори за кредит с международен елемент, попадащи в приложното поле на този регламент, позволява на длъжниците да предявят иск срещу кредиторите, които нямат издадено от компетентните власти на тази държава членка разрешение да упражняват дейността си на нейната територия, или пред съдилищата на държавата, в която е седалището на тези кредитори, или пред съдилищата по местоживеенето или седалището на длъжниците, и запазва компетентността за разглеждане на иска на посочените кредитори срещу техните длъжници само за съдилищата на държавата, в която е местоживеенето на тези длъжници, независимо дали последните са потребители или търговци.

- 3) Член 17, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че длъжникът, сключил договор за кредит за да извърши дейности по обновяване в недвижим имот, който е неговото местоживее, с цел по-специално да предоставя там услуги по туристическо настаняване, не може да бъде квалифициран като „потребител“ по смисъла на тази разпоредба, освен ако предвид на контекста на сделката, с оглед на която е бил сключен договорът, разглеждана като цяло, този договор има толкова слаба връзка с посочената търговска или професионална дейност, че е очевидно, че преследва основно лични цели — нещо, което трябва да бъде проверено от запитващата юрисдикция.
- 4) Член 24, точка 1, първа алинея от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че искът за заличаване от имотния регистър на ипотека върху недвижим имот представлява иск, който „има за предмет вещни права върху недвижим имот“, по смисъла на тази разпоредба, но в обхвата на това понятие не попада искът за обявяване на нишожността на договор за кредит и на нотариален акт за учредяване на ипотека, която гарантира възникналото с този договор вземане.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (девети състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio

(Дело C-710/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за строителство — Директива 2004/18/ЕО — Член 48, параграф 3 — Оценка и проверка на техническите възможности на икономическите оператори — Национална разпоредба, която не може да бъде приета за транспониране на Директива 2004/18 — Липса на пряко и безусловно препращане към правото на Съюза — Липса на запитване, основано на съществуването на сигурен трансграничен интерес — Недопустимост на преюдициалното запитване)

(2019/C 131/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Ответник: Comune di Tarvisio

в присъствието на: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) с решение от 28 септември 2017 г., е недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 7 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Испания) — Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia

(Дело C-49/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Мерки за бюджетни ограничения — Намаляване на възнагражденията на лицата на национална публична длъжност — Правила — Диференцирано въздействие — Социална политика — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква б) — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 21 — Независимост на съдебната власт — Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС)

(2019/C 131/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Страни в главното производство

Жалбоподател: Carlos Escribano Vindel

Ответник: Ministerio de Justicia

Диспозитив

- 1) Член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 2, параграф 1 и параграф 2, буква б) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че освен ако не следва друго от проверките, които запитващата юрисдикция трябва да извърши, те допускат национална правна уредба като спорната в главното производство, която в рамките на общите мерки за намаляване на заплащането, свързани с коригиращи прекомерния бюджетен дефицит ограничения, определя различни проценти за намаляване на основните и на допълнителните възнаграждения на съдиите, което според запитващата юрисдикция е свързано с процентно по-големи намаления на заплатите за съдиите, принадлежащи към две от групите на заплащане при по-ниските съдийски категории, отколкото за съдиите, принадлежащи към група на заплащане при по-висока съдийска категория, въпреки че първите получават по-ниско възнаграждение, обикновено са по-млади и поначало имат по-малко прослужено време от вторите.
- 2) Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че принципът за независимост на съдебната власт допуска спрямо жалбоподателя в главното производство да се приложи национална правна уредба като спорната в главното производство, която без оглед на естеството на изпълняваните функции, прослуженото време или значимостта на извършваните задачи определя — в рамките на общите мерки за намаляване на заплащането, свързани с коригиращи прекомерния бюджетен дефицит ограничения — различни проценти за намаляване на основните и на допълнителните възнаграждения на съдиите, което според запитващата юрисдикция е свързано с процентно по-големи намаления на заплатите за съдиите, принадлежащи към две от групите на заплащане при по-ниските съдийски категории, отколкото за съдиите, принадлежащи към група на заплащане при по-висока съдийска категория, въпреки че първите получават по-ниско възнаграждение от вторите, стига възнаграждението, което жалбоподателят в главното производство получава след спорното в главното производство намаление на заплащането, да е съответстващо на значимостта на изпълняваните от него функции и съответно да гарантира независимостта на решенията му, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ C 152, 30.4.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Labour Court, Ireland — Ирландия) — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ирландия, Attorney General

(Дело C-154/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Член 2, параграф 2, буква б) — Непряка дискриминация въз основа на възраст — Новоназначени учители — Дата на наемане на работа — Скала на възнаграждения и класиране в стъпка при назначаване, по-неблагоприятни от тези, приложими към вече наетите на работа учители)

(2019/C 131/16)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Labour Court, Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Tomás Horgan, Claire Keegan

Ответници: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ирландия, Attorney General

Диспозитив

Член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че мярката като разглежданата по делото в главното производство, която, считано от определена дата, предвижда при назначаването на нови учители да се прилага скала на възнаграждения и класиране в стъпка, по-неблагоприятни от тези, които са били прилагани по силата на предхождащите тази мярка правила за учителите, назначени преди тази дата, не представлява непряка дискриминация въз основа на възрастта по смисъла на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 13 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Gent — Белгия) — Ronny Rohart/Federale Pensioendienst

(Дело C-179/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социално осигуряване — Пенсионни права съгласно националната пенсионна схема за наетите лица — Отказ да се вземе предвид периодът на задължителната военна служба, отбита от длъжностно лице на Европейския съюз след встъпването му в длъжност — Принцип на лоялно сътрудничество)

(2019/C 131/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidsrechtbank Gent

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ronny Rohart

Ответник: Federale Pensioendienst

Диспозитив

Член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, установен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 година относно Правилника за длъжностните лица на Европейските общности и Условието за работа на другите служители на Общностите, и за установяване на специални мерки, временно приложими за длъжностните лица на Комисията, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 723/2004 на Съвета от 22 март 2004 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, по силата на която при определянето на пенсионните права на работник, който е работил като наето лице в тази държава членка, преди да стане длъжностно лице на Европейския съюз, и който, след като е станал длъжностно лице на Съюза, е отбил задължителната си военна служба в тази държава членка, се отказва възможността да се ползва от приравняване на периода, прекаран в редиците на армията, на период на действително полагане на труд като наето лице, на каквото приравняване той би имал право, ако в момента, в който е призован да отбие тази военна служба или в продължение на поне една година в рамките на период от три години след уволнението си, е извършвал трудова дейност, към която се прилага националната пенсионна схема.

(¹) ОВ С 182, 28.5.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 7 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Oldenburg — Германия) — NK

(Дело C-231/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Транспорт — Автомобилен транспорт — Регламент (СЕ) № 561/2006 — Регламент (ЕС) № 165/2014 — Задължение за използване на тахограф — Изключение за превозните средства, използвани за превоз на живи животни от фермите до местните пазари и обратно или от пазарите до местните кланици)

(2019/C 131/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Oldenburg

Страна в главното производство

NK

в присъствието на: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Диспозитив

Изразът „местни пазари“ в член 13, параграф 1, буква п) от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г., трябва да се тълкува в смисъл, че с него

не може да се обозначава нито сделката между търговец на едро на добитък и земеделски стопанин, нито самият търговец на едро на добитък, така че предвиденото в тази разпоредба изключение не може да обхване превозните средства, които превозват живи животни пряко от фермите до местните кланици.

(¹) ОВ С 221, 25.6.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 февруари 2019 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу ТС

(Дело C-492/18 PPU) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 12 — Продължаване на задържането на лицето — Член 17 — Срокове за приелане на решение за изпълнение на европейска заповед за арест — Национално законодателство, предвиждащо служебно преустановяване на мярката за задържане 90 дни след задържането — Съответстващо тълкуване — Спиране на сроковете — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 6 — Право на свобода и сигурност — Различни тълкувания на националното законодателство — Яснота и предвидимост)

(2019/C 131/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страна в главното производство

ТС

Диспозитив

Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба като разглежданата по главното производство, която предвижда общо и безусловно задължение за освобождаване на издирвано лице, задържано въз основа на европейска заповед за арест, след изтичането на 90-дневен срок, считано от задържането му, когато съществува много сериозна опасност то да се укрие, която не може да бъде сведена до приемливо равнище чрез налагането на подходящи мерки.

Член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална съдебна практика, която позволява продължаване на задържането на издирваното лице след този 90-дневен срок, въз основа на тълкуване на тази национална разпоредба в смисъл, че посоченият срок се спира, когато изпълняващият съдебен орган реши да отправи до Съда на Европейския съюз преюдициално запитване или да изчака отговора на преюдициално запитване, отправено от друг изпълняващ съдебен орган, или пък да отложи решението за предаване поради възможността в издаващата държава членка да съществува реална опасност от нечовешки или унижителни условия на задържане, доколкото тази съдебна практика не гарантира съответствието на посочената национална разпоредба с Рамково решение 2002/584 и поражда различия, които могат да доведат до продължаване на задържането с различна продължителност.

(¹) ОВ С 381, 22.10.2018 г.

Жалба, подадена на 11 септември 2018 г. от Felismino Pereira срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 13 юли 2018 г. по дело T-606/16, Pereira/Комисия

(Дело C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Felismino Pereira (представител: N. de Montigny, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 14 февруари 2019 г. Съдът (седми състав) отхвърли жалбата като явно недопустима.

Жалба, подадена на 11 септември 2018 г. от Petrus Kerstens срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 26 юни 2018 г. по дело T-757/17, Kerstens/Комисия

(Дело C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Petrus Kerstens (представител: C. Mourato, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 22 януари 2019 г. Съдът (шести състав) отхвърли жалбата.

Жалба, подадена на 27 октомври 2018 г. от Adis Higiene, S.L. срещу определението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 10 август 2018 г. по дело T-309/18 — Adis Higiene/EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)

(Дело C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Adis Higiene, S.L. (представители: M. J. Sanmartín Sanmartín, abogada)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 27 февруари 2019 г. Съдът (шести състав) отхвърли жалбата и постанови Adis Higiene, S.L. да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 9 ноември 2018 г. — Ascopiave SpA и др./Ministero dello Sviluppo Economico и др.

(Дело C-711/18)

(2019/C 131/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Ответници: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото на Европейския съюз и по-специално общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и природен газ и принципите на правна сигурност и на оправдани правни очаквания прилагане с обратна сила на критериите за оценка на размера на сумите за възстановяване, дължими на бившите концесионери, които засягат минали търговски правоотношения, т.е. обосновано ли е това прилагане, включително с оглед на принципа на пропорционалност, от необходимостта от защита на други обществени интереси от европейско значение, свързани с изискването да се даде възможност за по-добра защита на конкуренцията на целевия пазар, съответно по-голяма защита на потребителите на услугата, които биха могли да понесат непряко последиците от евентуалното увеличение на сумите, дължими на бившите концесионери.

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 3 декември 2018 г. — Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság

(Дело C-754/18)

(2019/C 131/24)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ryanair Designated Activity Company

Ответник: Országos Rendőr-főkapitányság

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 5, параграф 2 относно правото на влизане от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че въз основа на тази директива както притежаването на валидна карта за пребиваване по член 10, така и притежаването на карта за постоянно пребиваване по член 20 освобождават членовете на семейството от задължението да притежават виза към момента на влизането на територията на друга държава членка?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли член 5 от Директива 2004/38 и параграф 2 от същия да се тълкуват по същия начин и когато лицето, което е член на семейството на гражданин на Съюза и не е гражданин на друга държава членка, е придобило правото на постоянно пребиваване в Обединеното кралство и му е издадена карта за постоянно пребиваване от Обединеното кралство? С други думи, освобождава ли притежаването на карта за постоянно пребиваване по член 20 от тази директива, издадена от Обединеното кралство, притежателя ѝ от задължението да получи виза, независимо от това, че спрямо посочената държава не се прилага нито посочения в член 5, параграф 2 от Директива 2004/38 Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 година за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, нито тези, чиито граждани се освободени от това изискване, нито Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)?
- 3) Ако отговорите на първия и на втория преюдициален въпрос са утвърдителни: трябва ли притежаването на издадена съгласно член 20 от Директива 2004/38 карта за пребиваване само по себе си да се счита за достатъчно доказателство, че титулярят на картата е член на семейството на гражданин на Съюза и без да е необходима никаква проверка или допълнително удостоверяване, има правото като член на семейството да влиза на територията на друга държава членка и е освободен от изискването за притежаване на виза по член 5, параграф 2 от посочената директива?
- 4) Ако Съдът отговори отрицателно на третия преюдициален въпрос: трябва ли член 26, параграф 1, буква б) и параграф 2 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген да се тълкува в смисъл, че освен да провери пътните документи, въздушният превозвач трябва да провери и дали пътникът, който желае да пътува с издадена по член 20 от Директива 2004/38 карта за постоянно пребиваване, към момента на пътуването действително е член на семейството на гражданин на Съюза?
- 5) Ако Съдът отговори утвърдително на четвъртия въпрос:
 - i) задължен ли е въздушният превозвач, ако не може да установи дали към момента на влизането пътникът, който желае да пътува с издадена по член 20 от Директива 2004/38 карта за постоянно пребиваване, действително е член на семейството на гражданин на Съюза, да откаже качване на борда на самолета и да откаже да превози това лице до друга държава членка?
 - ii) ако въздушният превозвач не е проверил това обстоятелство и не е отказал превоз на пътник, който не може да докаже статута си на член на семейството, но пък притежава карта за постоянно пребиваване, може ли на този превозвач да се наложи по тази причина глоба съгласно член 26, параграф 2 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген?

(1) ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56.

Жалба, подадена на 5 декември 2018 г. от Wallapop, S.L. срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 3 октомври 2018 г. по дело T-186/17 — Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop)

(Дело C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Wallapop, S.L. (представители: D. Sarmiento Ramírez-Escudero и N. Porxas Roig, адвокати)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение поради причините, изложени в единственото основание, като се обяви, че разглежданите услуги не са сходни;
- да се осъди Unipreus да заплати разноските, направени от Wallapop, както в производството пред Общия съд, така и в настоящото производство преди Съда.

Основания и основни доводи

Wallapop, S.L. подава касационна жалба срещу решението на Общия съд (шести състав) от 3 октомври 2018 г., постановено по дело T-186/17⁽¹⁾, във връзка с производство по възражение, образувано по инициатива на дружеството Unipreus, S.L. срещу заявката на Wallapop, S.L. за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз № 13 268 941.

Жалбата се основава на едно-единствено касационно основание, с което се твърди нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз⁽²⁾ [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз] и на съдебната практика относно преценката за сходство между услугите.

По-специално жалбоподателят в касационното производство извежда основанията на жалбата си от погрешното прилагане от страна на Общия съд на критериите, установени в съдебната практика за разглеждането на сходството между приложното поле на марките. По същество Общият съд не е взел предвид понятието за продажба и услугите, които поначало предлага онлайн място за търговия съгласно неговото определение в закона и в съдебната практика, които са посреднически услуги, а не услуги за продажба или сходни услуги.

Тази погрешна преценка на Общия съд се отразява на анализа на сходството между разглежданите услуги, който този съд прави в решението си, прилагайки определените критерии за тази цел в съдебната практика (като естеството на услугите, тяхното разпространение, предназначение и схващане или конкуренцията и взаимното допълване между тези услуги).

⁽¹⁾ Решение от 3 октомври 2018 г., Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop) (T-186/17, непубликувано, EU:T:2018:640)

⁽²⁾ ОВ L 78, 2009 г., стр. 1

Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Германия), постъпило на 28 декември 2018 г. — Landkreis Südliche Weinstraße/PF и др.

(Дело C-830/18)

(2019/C 131/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Страни в главното производство

Жалбоподател: Landkreis Südliche Weinstraße

Ответници: PF и др.

Друга страна в производството: представител на обществения интерес

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че разпоредба на националното право, която ограничава задължението на местните органи на власт (Landkreise) (окръзи) за осигуряване на училищен транспорт до жителите на съответната федеративна единица (Bundesland) (федерална провинция), от която тези органи са част, води до непряка дискриминация, дори ако от фактическите обстоятелства е видно, че посредством условието за местожителство от получаването на помощта са изключени предимно жители на останалите части от територията на държавата членка?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) Представлява ли ефективната организация на училищното образование императивно съображение от общ интерес, което може да обоснове непряка дискриминация?

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2011 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Timișoara (Румъния), постъпило на 24 декември 2018 г. — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Дело C-835/18)

(2019/C 131/27)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Timișoara

Страни в главното производство

Жалбоподател във въззивното производство: SC Terracult SRL

Ответници във въззивното производство: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Преюдициален въпрос

Допускат ли Директивата за ДДС ⁽¹⁾ и принципите на *данъчния неутралитет*, на *ефективност* и на *пропорционалност* при обстоятелства като тези в главното производство административна практика и/или тълкуване на разпоредби от националното законодателство, които не разрешават коригирането на някои фактури, и вследствие на това включването на коригираните фактури в справка-декларацията по ДДС за периода, през който се извършва корекцията, за сделки, осъществени в период, който е бил предмет на данъчна ревизия, приключила с издаването на окончателен ревизионен акт от страна на данъчните органи, когато след издаването на ревизионния акт се установяват допълнителни данни и сведения, обуславящи прилагането на различен данъчен режим?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 3 януари 2019 г. — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-9/19)

(2019/C 131/28)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Mitliv Exim SRL

Ответник: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Преюдициални въпроси

1. Следва ли при обстоятелства като тези в главното производство разпоредбите на членове 2 и 273 от Директива 2006/12 от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, разпоредбите на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз и разпоредбите на член 325 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която разрешава съвкупното прилагане на следните мерки:

— парично обезщетение за вреди от престъпното деяние, определено в хода на разследването с документ, различен от акт за установяване на данъчно вземане;

- назначаване на последваща данъчна ревизия успоредно с наказателното производство, в което на данъчнозадълженото лице е повдигнато обвинение за извършване на престъплението избягване на плащането на данъци, като в негова тежест са определени допълнителни данъчни задължения за периода и върху сумата, която то вече е предоставило на разположение на държавните органи във фазата на разследването, а разглеждането на административната жалба, подадена срещу ревизионните данъчни актове, е спряно до приключване на наказателното производство;
- приключване на наказателното производство на първа инстанция с осъждане на обвиняемия да заплати солидарно цялата сума, определена във фазата на разследването за дължима от всички обвиняеми, въпреки че в тежест на съответното данъчнозадължено лице е възложена само една част от посочената сума, която вече е платена от данъчнозадълженото лице, и до каква степен тези мерки, приложени в тяхната съвкупност, имат прекомерен характер, когато се прилагат по отношение на едно и също данъчнозадължено лице?
2. При обстоятелства като тези в главното производство, дори и с оглед на целта за събиране на дължимите към държавата финансови задължения и за противодействие на измамите, съвместимо ли е с принципите на правото на Съюза изобщо, и по-конкретно с принципа *ne bis in idem* поведението на държавните органи да не вземат предвид в данъчно отношение плащане, извършено преди окончателното влизане в сила на наказанията, наложени в административното и в наказателното производство, доколкото посоченото плащане представлява парично обезщетение за част от вменената в негова тежест данъчна вреда?
3. Следва ли, с оглед на въпроси [1] и [2], посочени по-горе, правото на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която не приравнява на събиране на данък, извършено в противоречие с правото на Съюза [...] положение, при което данъчнозадълженото лице е платило парично обезщетение за вредата от престъпното деяние още във фазата на разследването с цел наказанието му да бъде намалено наполовина в отсъствието на изпаден от компетентните органи акт за установяване на данъчно вземане или в отсъствието на окончателно влязло в сила решение, постановено от наказателен съд, а в резултат на данъчната ревизия данъчните органи определят допълнителни данъчни задължения за периода и върху сумата, вече предоставена на разположение на държавните органи, като данъкът е събиран неоснователно от момента на плащането до момента на определянето на данъчните задължения въз основа на акт за установяване на данъчно вземане или по силата на окончателно влязла в сила присъда?

(¹) ОВ, L 347, 2006 г., Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 18 януари 2019 г. —
AT/Pensionsversicherungsanstalt**

(Дело C-32/19)

(2019/C 131/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: АТ

Ответник: Pensionsversicherungsanstalt

Преюдициални въпроси

1) Следва ли член 17, параграф 1, буква а) от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО да се тълкува в смисъл, че за да получат право на постоянно пребиваване преди изтичането на петгодишния период, работниците, които към момента на окончателно преустановяване на тяхната трудова заетост са навършили законово предвидената в държавата на тяхната заетост възраст за пенсия за осигурителен стаж и възраст, следва да са упражнявали последната си трудова дейност поне през последните 12 месеца и да са пребивавали в държавата на тяхната заетост непрекъснато най-малко в продължение на три години?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Разполагат ли работниците по член 17, параграф 1, буква а), първо предложение от Директива 2004/38 с право на постоянно пребиваване, при положение че са поели нова трудова дейност в друга държава членка в момент, в който е възможно да се предвиди, че ще могат да упражняват тази трудова дейност за относително кратък период, преди да навършат законоустановената пенсионна възраст и поради ниските си доходи при всички положения, след като преустановят упражняването на тази трудова дейност, ще трябва да разчитат на системата за социално подпомагане на приемащата държава членка?

⁽¹⁾ ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 25 януари 2019 г. — HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Дело C-47/19)

(2019/C 131/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: HA

Ответник: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Преюдициални въпроси

1. Понятието „училищно или университетско образование“ в член 132, параграф 1, букви и) и й) от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ (Директивата за ДДС) включва ли и уроците по сърф и ветроходство? Достатъчно ли е тези уроци да се предлагат в поне едно училище или висше училище в държавата членка?

2. За да се приеме, че е налице училищно или университетско образование по смисъла на член 132, параграф 1, букви и) и й) от Директивата за ДДС необходимо ли е уроците да влизат в оценяването или е достатъчно курсът по сърф или ветроходство да се осъществява в рамките на мероприятие на училището или висшето училище, например училищна екскурзия?

3. Може ли признаването на училище по сърф и ветроходство като организация със сроден предмет на дейност по смисъла на член 132, параграф 1, буква и) от Директивата за ДДС да се изведе от правните разпоредби — уреждащи училищното или университетското образование, според които и външни курсове по сърф или ветроходство са част от часовете по физическо възпитание или от университетското образование на учителите по физическо възпитание, за които се поставя оценка или се предоставя друг документ за удостоверяване на постигнатите резултати — и/или от обществения интерес от заниманията със спорт? За подобно признаване необходимо ли е пряко или непряко поемане на разноските за курсовете от страна на училището или висшето училище?
4. Представяват ли курсовете по сърф или ветроходство в рамките на училищна екскурзия тясно свързани със защитата на децата и младежите услуги по смисъла на член 132, параграф 1, буква з) от Директивата за ДДС; ако да, необходимо ли е полагането на грижи да е с определена продължителност?
5. Изисква ли формулировката „частните уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното или университетското образование“ в член 132, параграф 1, буква й) от Директивата за ДДС данъчнозадълженото лице лично да дава урока?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединеното кралство), постъпило на 1 февруари 2019 г. — Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-77/19)

(2019/C 131/31)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Kaplan International colleges UK Ltd

Ответник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

- 1) Какъв е териториалният обхват на освобождаването, предвидено в член 132, параграф 1, буква е) от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета? По-специално: i) обхваща ли група за споделяне на разходи (ГСР), установена в държава членка, която е различна от държавата членка или държавите членки по установяване на членовете на ГСР? И в случай на утвърдителен отговор: ii) това освобождаване обхваща ли и ГСР, която е установена извън Съюза?
- 2) Ако освобождаването на ГСР по принцип се прилага по отношение на образование, установено в държава членка, различна от тази на един или няколко от членовете на ГСР, както и по отношение на ГСР, установена извън Съюза, как следва да се приложи критерият, изискващ освобождаването да не води до нарушаване на конкуренцията? По-специално:
 - a) Прилага ли се този критерий по отношение на потенциално нарушаване на конкуренцията, което засяга други получатели на подобни услуги, които не са членове на ГСР, или се прилага само за потенциално нарушаване, което засяга потенциалните алтернативни доставчици на услуги за членовете на ГСР?

- б) Ако се прилага само за други получатели, може ли да съществува реална възможност за нарушаване на конкуренцията, ако други получатели, които не са членове на ГСР, могат или да поискат да се присъединят към въпросната ГСР, или да създадат своя собствена ГСР за получаването на подобни услуги, или да спестят еквивалентен по размер ДДС чрез други методи (например чрез създаване на клон във въпросната държава членка или в трета държава) [?]
- в) Ако този критерий се прилага само за други доставчици, трябва ли реалната възможност за нарушаване на конкуренцията да се преценява, като се установи дали ГСР е сигурна в запазването на клиентелата на своите членове, независимо от наличието на освобождаване от ДДС, и следователно да бъде преценена с оглед на достъпа на други доставчици до националния пазар, на който са установени членовете на ГСР? В случай на утвърдителен отговор, от значение ли е обстоятелството, че ГСР е сигурна, че ще запази клиентелата на своите членове, тъй като те са част от една и съща корпоративна група [?]
- г) Трябва ли потенциалното нарушаване на конкуренцията да се преценява на национално равнище по отношение на другите доставчици в третата държава, където е установена ГСР?
- д) Данъчният орган в рамките на Съюза, който прилага Директивата за ДДС, носи ли доказателствената тежест за установяване на вероятността от нарушаване на конкуренцията?
- е) Необходимо ли е данъчният орган в рамките на Съюза да възлага специална експертна оценка на пазара на трета държава, в която е установена ГСР?
- ж) Може ли наличието на реална възможност за нарушаване на конкуренцията да се установи чрез идентифициране на търговски пазар в трета държава?
- 3) Може ли освобождаването в полза на ГСР да се приложи при обстоятелствата по настоящото дело, когато членовете на ГСР са свързани помежду си в икономическо, финансово или организационно отношение?
- 4) Може ли освобождаването в полза на ГСР да се приложи в случаите, при които членовете са сформирали ДДС група, която представлява едно данъчнозадължено лице? От значение ли е обстоятелството, че Kaplan International Colleges UK Limited — представителният член, на когото (според националното право) се предоставят услугите, не е член на ГСР? При утвърдителен отговор, релевантността на това обстоятелство отпада ли с оглед на национално законодателство, според което представителният член притежава характеристиките и статута на членовете на ГСР за целите на прилагането на освобождаването на ГСР?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 1 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31)

Жалба, подадена на 1 февруари 2019 г. от Република Литва срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 22 ноември 2018 г. по дело T-508/15, Република Литва/Европейска комисия

(Дело C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Република Литва (представител: R. Krasuckaitė)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Общия съд по дело T-508/15 (¹) („обжалваното съдебно решение“) в частта му, в която Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1119 на Европейската комисия от 22 юни 2015 г.,

- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1119 на Европейската комисия от 22 юни 2015 г. ⁽²⁾ или да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Република Литва иска решението на Общия съд по дело T-508/15 да бъде отменено, като се позовава на следното основание:

- (1) Общия съд допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 83 от обжалваното съдебно решение приел, че член 33м, параграф 1 от Регламент № 1257/1999 ⁽³⁾ се отнася само до възрастта на прехвърлителите на фермата, тъй като тази разпоредба е ясно свързана с квотата за мляко като доказателство за наличие на търговско земеделско производство.
- (2) Освен това Общият съд изопачил и фактите в точки 74—79 от обжалваното съдебно решение, като заключил, че правителството на Република Литва не е доказало, че притежаването на квота за мляко означава, че жалбоподателят се е занимавал с търговско земеделско производство, което по същество не отговаряло на представените пред съда документи по делото.

⁽¹⁾ Решение на Общия съд (четвърти състав) от 22 ноември 2018 г., Република Литва/Европейска комисия, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (ОВ L 182, 2015 г., стр. 39).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти (ОВ L 160, 1999 г., стр. 80; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 134).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия), постъпило на 8 февруари 2019 г. — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Дело C-100/19)

(2019/C 131/33)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Ответник: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Други страни: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1, буква в), подточка ii), член 7, параграф 1 и член 8, параграф 1 от Решение № 626/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2008 година относно подбора и издаването на разрешения за системите, предоставящи мобилни спътникови услуги (МСУ) ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че когато се установи, че избраният в съответствие с дял II от това решение оператор не е предоставил мобилни спътникови услуги чрез мобилна спътникова система към крайната дата, предвидена в член 4, параграф 1, буква в), подточка ii) от това решение, компетентните органи на държавите членки, посочени в член 8, параграф 1 от същото решение, **трябва** да откажат да издадат на този оператор разрешения за разгръщане на допълнителни наземни компоненти поради това, че операторът не е изпълнил задължението, което е поел при кандидатстване?

- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли тези разпоредби да се тълкуват в смисъл, че в същия контекст компетентните органи на държавите членки, посочени в член 8, параграф 1 от същото решение, **могат** да откажат да издадат на този оператор разрешения за разгръщане на допълнителни наземни компоненти с мотива, че същият не е изпълнил задължението за покритие до 13 юни 2016 г.?

(¹) ОВ L 172, стр. 15.

Преюдициално запитване от Obvodní soud pro Prahu 9 (Чешка република), постъпило на 12 февруари 2019 г. — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(Дело C-107/19)

(2019/C 131/34)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Obvodní soud pro Prahu 9

Страни в главното производство

Ищец: XR

Ответник: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Преюдициални въпроси

- 1) Счита ли се периодът на почивка по време на работа, през който работникът трябва да се яви до две минути, за да бъде на разположение на работодателя си в случай на спешно повикване, за „работно време“ по смисъла на член 2 от Директива 2003/88/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време?
- 2) Оказва ли въздействие върху преценката, която следва да се направи във връзка с въпроса по-горе, фактът, че до такова прекъсване [на почивката по време на работа] в резултат на спешно повикване се стига само случайно и в непредвидими случаи, или евентуално колко често се стига до такова прекъсване?
- 3) Може ли първоинстанционен съд, който се произнася, след като решението му е отменено от висшестоящ съд и делото му е върнато за ново разглеждане, да не се съобрази с правните изводи на висшестоящия съд, които са задължителни за първоинстанционния съд, ако тези изводи са в противоречие с правото на Съюза?

(¹) ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 4 декември 2018 г. по дело T-518/16, Carreras Sequeros и др./Комисия

(Дело C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier)

Други страни в производството: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miseroocchi, Marc Thieme Groen, Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение от 4 декември 2018 г., Carreras Sequeros и др./Комисия, T-518/16,
- да се върне делото на Общия съд, за да се произнесе по второто, третото и четвъртото основание на жалбата в първоинстанционното производство,
- да не се произнася по съдебните разноски

Основания и основни доводи

Комисията изтъква две основания.

1. С първото основание Комисията твърди грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването на член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

Първата част на първото основание се отнася до грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването на член 31, параграф 2 от Хартата. Съдържанието на правото на платен годишен отпуск, което посоченият член 31, параграф 2 гарантирал, било уточнено с член 7 от Директива 2003/88⁽¹⁾. Ето защо Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като взел предвид други разпоредби от Директива 2003/88, като например членове 14 и 23, и като приел, че те са приложими за законодателя.

С втората част на първото основание Комисията твърди грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването на член 31, параграф 2 от Хартата, тъй като Общият съд приел, че намаляването по член 6 от приложение X към Правилника за длъжностните лица е несъвместимо с твърдения принцип за насърчаване на подобряването на условията на живот и труд на заинтересованите лица. Такъв принцип нямал каквото и да било правно основание.

Третата част на първото основание е изложена при условията на евентуалност и се отнася до грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването на други разпоредби от Правилника, в чийто контекст бил приет член 6 от приложение X към Правилника за длъжностните лица. Общият съд неправилно изключил от анализа си други разпоредби от Правилника само с мотива, че съществували още преди изменението, внесено с член 6 от приложение X към Правилника на длъжностните лица. Жалбоподателят разполагал с широко право на преценка при избора кои мерки да измени и кои да запази.

2. С второто основание Комисията твърди грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването на член 52, параграф 1 от Хартата. Общият съд не се съобразил със съдебната практика, съгласно която законодателят разполагал с широко право на преценка, когато изменял Правилника за длъжностните лица, и че нарушение на принципа на пропорционалност можело да бъде установено само ако законодателят очевидно бил надвишил границите на правото си на преценка.

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Жалба, подадена на 14 февруари 2019 г. от Hamas срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 14 декември 2018 г. по дело T-400/10, Hamas/Съвет

(Дело C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Hamas (представител: L. Glock, avocat)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Френска република, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да отмени Решение от 14 декември 2018 г., Hamas/Съвет, T-400/10 RENV в частта, в която отхвърля искането за отмяна на следните актове:

— Решение 2011/430/ОВППС на Съвета от 18 юли 2011 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 188, 2011 г., стр. 47), Решения 2011/872/ОВППС на Съвета от 22 декември 2011 година (ОВ L 343, 2011 г., стр. 54), Решение 2012/333/ОВППС на Съвета от 25 юни 2012 година (ОВ L 165, 2012 г., стр. 72), 2012/765/ОВППС на Съвета от 10 декември 2012 година (ОВ L 337, 2012 г., стр. 50), 2013/395/ОВППС на Съвета от 25 юли 2013 година (ОВ L 201, 2013 г., стр. 57), 2014/72/ОВППС на Съвета от 10 февруари 2014 година (ОВ L 40, 2014 г., стр. 56), и 2014/483/ОВППС на Съвета от 22 юли 2014 година (ОВ L 217, 2014 г., стр. 35), които актуализират и евентуално изменят списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна съответно на Решения 2014/72/ОВППС, 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 и 2014/72,

както и

— Регламенти за изпълнение (ЕС) № 687/2011 на Съвета от 18 юли 2011 година (ОВ L 188, 2011 г., стр. 2), № 1375/2011 на Съвета от 22 декември 2011 година (ОВ L 343, 2011 г., стр. 10), № 542/2012 на Съвета от 25 юни 2012 година (ОВ L 165, 2012 г., стр. 12), № 1169/2012 на Съвета от 10 декември 2012 година (ОВ L 337, 2012 г., стр. 2), № 714/2013 на Съвета от 25 юли 2013 година (ОВ L 201, 2013 г., стр. 10), № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 година (ОВ L 40, 2014 г., стр. 9), и № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година (ОВ L 217, 2014 г., стр. 1) за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 и 125/2014,

в частите, в които тези актове се отнасят до Hamas, в това число Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

— да се произнесе окончателно по въпросите в настоящата жалба;

— да осъди Съвета да заплати всички разноски по дела T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P, както и по настоящото дело.

Основания и основни доводи

1. Първото основание е за нарушение на принципите при събиране на доказателства за твърдените факти:

— Общият съд нарушил принципите при събиране на доказателства, определени в решение Съвет/Hamas, C-79/15 P и прехвърлил на Hamas изключително трудна, дори невъзможна доказателствена тежест;

- при условията на евентуалност, Общият съд нарушил принципите при събиране на доказателства, като постановил, че Namas не оспорил конкретно и обстойно фактите, установени от Съвета;
 - Общият съд не изпълнил задължението си да отговори надлежно на всички доводи, изтъкнати от жалбоподателя, по повод възможността да му вмени терористични действия.
2. Второто основание е за нарушение на правото на ефективен съдебен контрол:
- Общият съд лишил жалбоподателя от правото на ефективен съдебен контрол, когато не констатирал, че Съветът не е доказал истинността на фактите, изложени в мотивите му;
 - Общият съд продължил да нарушава правото на ефективен съдебен контрол, макар че процесуално-организационно действие потвърдило, че спорните актове не почиват на достатъчно солидна фактическа основа;
 - Общият съд отхвърлил основанието, че Съветът допуснал грешка относно истинността на фактите в резултат на небалансирана процедура, в ущърб на жалбоподателя.
3. В третото основание се твърди, че Общият съд нарушил член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 като приел, че британското решение, на което се позовава Съветът, е присъда:
- предложеното от Общия съд квалифициране като присъда не съответства на критериите, установени в Обща позиция 2001/931 и лишава от всякакво съдържание задължението за мотивиране на актовете;
 - като изхожда от тази неправилна квалификация, Общият съд освен това направил невъзможен съдебния контрол относно квалификацията на факти, взети от националните решения.
4. Четвъртото основание: Общият съд неправилно отхвърлил основанието, че Съветът не отчетел в достатъчна степен факта, че поради изтеклото време ситуацията се е променила, с което Общият съд нарушил член 61, втора алинея от Статута на Съда, извършил неправомерна замяна на мотивите, изхождайки от погрешна предпоставка.
5. Петото основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 296 ДФЕС, като приел, че фактите, установени самостоятелно от Съвета, и тяхната квалификация са изложени достатъчно точно и конкретно в мотивите, така че жалбоподателят може да ги оспори, а съдът — да ги провери.

Жалба, подадена на 15 февруари 2019 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 4 декември 2018 г. по дело T-518/16, Carreras Sequeros и др./Комисия

(Дело C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer, R. Meyer)

Други страни в производството: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Европейска комисия, Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

- да се уважи жалбата,
- да се разгледа делото и жалбата в първоинстанционното производство да се отхвърли като неоснователна,
- да се осъдят жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски, които Съветът е направил в хода на настоящото производство.

Основания и основни доводи

1. Първо основание: грешки при прилагане на правото, които Общият съд допуснал във връзка с правомощията си. Това основание се разделя на две части.

— Първата част се отнася до предмета на жалбата. Съветът твърди, че като отменил в диспозитива на решението си „решенията за намаляване през 2014 г. на броя на дните годишен отпуск [на жалбоподателите]“, Общият съд имплицитно възложил на Комисията да изпълни решението му, като възстанови броя на дните за отпуск, на които жалбоподателите имали право преди изменението на Правилника за длъжностните лица. По този начин, като оставил непроменен предмета на жалбата, Общият съд превишил правомощията си. В случай че такова преквалифициране било невъзможно, жалбата трябвало да бъде обявена за недопустима.

— Във втората част Съветът припомня, че като приел за допустимо жалбоподателите да оспорват по изключение законността на цялата система за годишен отпуск, определена в член 6 от приложение X към Правилника за длъжностните лица, и по-специално системата, приложима от 2016 г., а не само разпоредбата, която Комисията приложила в решението си за определяне на отпуска на жалбоподателите за 2014 г., Общият съд нарушил обхвата на правомощията си в противоречие с установената съдебна практика, съгласно която обхватът на възражението за незаконосъобразност трябва да бъде сведен до необходимото за разрешаването на спора, и че трябвало да съществува пряка правна връзка между обжалваното индивидуално решение и акта от общ характер, който е предмет на изключение.

2. Второ основание: грешки при прилагане на правото, които Общият съд допуснал, като установил, че намаляването на броя на дните годишен отпуск, извършено с новия член 6 от приложение X към Правилника за длъжностните лица, засяга правото на годишен отпуск на жалбоподателите.

На първо място, като приел, че в определени случаи някои директиви (в случая Директива 2003/88)⁽¹⁾ могат да служат като основание за жалби срещу институциите, Общият съд пренебрегнал установената съдебна практика, съгласно която адресати на директивите са държавите членки, а не институциите на Съюза, поради което не може да се приеме, че сами по себе си разпоредбите на директива налагат задължения на институциите в отношенията им с техния персонал.

На второ място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че законодателят е обвързан от съдържанието на Директива 2003/88, посочена в обяснителните бележки относно член 31, параграф 2 от Хартата на основните права.

На трето място, Общият съд нарушил обхвата на член 31, параграф 2 от Хартата на основните права, който, обратно на приетото от Общия съд, нямал за цел да подобри условията за живот и труд, а да гарантира достатъчно ниво на защита на всички работници в Съюза.

На четвърто място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че член 6 от приложение X към Правилника за длъжностните лица не зачита правото на годишен отпуск, гарантирано от член 31, параграф 2 от Хартата на основните права, тъй като общият брой дни отпуск на съответните длъжностни лица в трети страни значително превишавал предвидения в Директива 2003/88 минимум от 20 дни.

3. Трето основание, изтъкнато при условията на евентуалност: грешка при прилагане на правото с приемането за обосновано на твърдението за нарушение на правото на отпуск. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че основанията за спорната мярка отговарят на цели от общ интерес и не представляват, що се отнася до преследваната цел, непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираното право.

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Жалба, подадена на 15 февруари 2019 г. от Groupe Canal + срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 12 декември 2018 г. по дело T-873/16, Groupe Canal +/Комисия

(Дело C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Groupe Canal + (представители: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия, Френска република, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors — EFAD's, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)

Искания

- да се отмени решението, постановено от Общия съд на 12 декември 2018 г. по дело T-873/16, доколкото с него се отхвърля жалбата на Groupe Canal + за отмяна на решението на Комисията от 26 юли 2016 година относно производство за прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (дело АТ.40023 — Трансграничен достъп до платена телевизия) и жалбоподателят се осъжда да заплати съдебните разноски,
- да се отмени решението на Комисията от 26 юли 2016 г. по посоченото по-горе дело АТ.40023,
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

По първото основание GCP поддържа, че Общият съд не може да отхвърли наличието на злоупотреба с власт, изразяваща се в това, че посредством ангажименти Комисията е издействала края на блокирането на географски принцип, при положение че Регламент (ЕС) № 2018/302 ⁽¹⁾ предвижда изрично, че за аудиовизуалното съдържание може да се прилагат географски ограничения.

По второто основание GCP посочва, че Общият съд е допуснал процесуално нарушение и е нарушил принципа на състезателност, тъй като нито един от доводите относно приложимостта на член 101, параграф 3 ДФЕС не е бил обсъден от страните в производството. Следователно Общият съд не е зачел правото на защита на GCP.

По третото основание GCP твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, свързана с неизпълнението на задължението му за излагане на мотиви, доколкото не се е произнесъл по изтъкнатото като основание неотчитане от страна на Комисията на икономическия и правния контекст във Франция, в който се вписват оспорените клаузи. Съдебното решение се основава на неправилно схващане, не отчита конкретния икономически и правен контекст във филмовия сектор и е в противоречие с практиката на Съда, който изрично е приел, че във филмовия сектор оспорените клаузи могат да бъдат напълно валидни.

По четвъртото основание GCP поддържа, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото във връзка с тълкуването на член 9 от Регламент № 1/2003 ⁽²⁾ и на точка 128 от Известие на Комисията относно най-добрите практики за водене на производства, свързани с членове 101 и 102 от ДФЕС, което е довело до нарушение на принципите на пропорционалност и на зачитане на правата на трети лица. Всъщност опасенията относно конкуренцията, изразени в предварителната оценка на Комисията, се отнасят само до територията на Обединеното кралство и Ирландия и състоянието на конкуренцията във Франция дори не е било разгледано. Освен това Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, от една страна, че решението на Комисията не представлява намеса в договорната свобода на GCP и, от друга, че то не се отразява на възможността на GCP да сезира националния съд с цел да бъде установена съвместимостта на клаузите с член 101, параграф 1 ДФЕС, при положение че от практиката на Съда следва, че националният съд не може да не вземе предвид решението, прието на основание член 9 от Регламент № 1/2003, и приложената към него предварителна оценка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/302 на Европейския парламент и на Съвета от 28 февруари 2018 година за преодоляване на необоснованото блокиране на географски принцип и на други форми на дискриминация въз основа на националността, местопребиването или мястото на установяване на клиентите в рамките на вътрешния пазар и за изменение на регламенти (ЕО) № 2006/2004 и (ЕС) 2017/2394 и Директива 2009/22/ЕО (ОВ L 601, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Comune di Milano срещу решението, постановено от Общия съд (трети разширен състав) на 13 декември 2018 г. по дело T-167/13, Comune di Milano/Европейска комисия

(Дело C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Comune di Milano (представители: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Общия съд от 13 декември 2018 г. по дело T-167/13, Comune di Milano/Комисия;
- да отмени решението на Европейската комисия (ЕС) 2015/1225 от 19 декември 2012 г. относно вливанията на капитал от SEA S.p.A. в SEA Handling S.p.A. [дело SA.21420 (C14/10) (ex NN 25/10)];
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително разноските в обезпечителното производство T-167/13 R.

Основания и основни доводи

С обжалваното решение общият съд е отхвърлил жалбата за отмяна, подадена от Comune di Milano срещу посоченото по-горе решение на Комисията.

В подкрепа на жалбата си Comune di Milano изтъква четири основания, като всички те са изведени от нарушения от страна на Общия съд на член 107 ДФЕС и от липса в разглеждания случай на мерки, които могат да се квалифицират като държавни помощи.

С първото основание Comune di Milano, от една страна, оспорва, че при предполагаемите мерки за помощ са използвани „държавни ресурси“; от друга страна, общината твърди несъвместимост на съставения от общия съд „тест“ за отговорност с принципите, установени в общностната съдебна практика.

С второто основание Comune di Milano изтъква нарушение от Общия съд на принципите в областта на доказването на отговорност както от гледна точка на неравното третиране по отношение на доказателствата, така и на липсата на доказателство във времето.

С третото основание Comune di Milano твърди изопачаване на факти и доказателства, допуснато от Общия съд при преценката на приведените индиции от Комисията в подкрепа на твърдяната отговорност на Comune di Milano по отношение на мерките.

С четвъртото основание Comune di Milano оспорва в няколко отношения съвкупността от преценки на Общия съд по отношение на прилагането от страна на Комисията на критерия за частния инвеститор, действащ в условия на пазарна икономика (т.нар. „MEIP“), и заключенията, които предлага съдебното решение в това отношение.

Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 12 декември 2018 г. по дело T-683/15, Freistaat Bayern/Европейска комисия

(Дело C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Друга страна в производството: Freistaat Bayern

Искания на жалбоподателя

Комисията моли Съда:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли като неоснователно първото основание, изтъкнато в жалбата пред Общия съд,
- да върне делото на Общия съд за произнасяне по останалите основания,
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване, или при условията на евентуалност при връщане на делото на Общия съд последният да се произнесе с решението по същество относно съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо основание:

В точки 60—67 от обжалваното решение при определянето на изискванията за съдържанието на решението за започване на процедурата, Общият съд неправилно е тълкувал и приложил член 108, параграф 2 ДФЕС, член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999⁽¹⁾ и свързаната с тях практика на съдилищата на Съюза: източниците за финансирането на дадена помощ следва да се посочват в решението за започване на процедурата само по изключение и при особени обстоятелства.

Второ основание:

В точки 53—58 и 62 от обжалваното решение Общият съд неправилно е тълкувал решението за започване на процедурата, като не е изложил мотиви и не е отговорил на доводите на Комисията, в действителност решението за започване на процедурата обхваща метода на финансиране чрез бюджетни средства.

Трето основание:

В точки 70 и 71 от обжалваното решение Общият съд неправилно тълкува член 263, втора алинея ДФЕС и свързаната с него практика на съдилищата на Съюза, като приема, че при правото на участие на заинтересованите страни става въпрос за съществени процесуални изисквания по смисъла на член 263, втора алинея ДФЕС.

Четвърто основание:

В точки 72—75 от обжалваното решение Общият съд тълкува неправилно правото на участие по член 108, параграфи 2 и 3 ДФЕС, член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 и практиката на съдилищата на Съюза относно последиците от нарушаването на правото на участие, като установява, че изявлението на страните по въпроса дали бюджетните средства са държавни ресурси, би могло да промени изхода на процедурата. В този контекст Общият съд е тълкувал неправилно и понятието държавни ресурси по член 107, параграф 1 ДФЕС, и понятието съществуващи помощи по член 108, параграф 1 ДФЕС, като е изопачил установените в обжалваното решение и изтъкнатите пред него факти и не е разгледал представените от Комисията доводи.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 12 декември 2018 г. по съединени дела T-722/15, T-723/15 и T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. и др./Европейска комисия

(Дело C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: К. Herrmann, Т. Maxian Rusche, Р. Němečková, Bevollmächtigte)

Други страни в производството: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Искания на жалбоподателя

Комисията иска:

- да бъде отменено обжалваното съдебно;
- да бъде обявено за необосновано посоченото пред Общия съд първо основание;
- по отношение на останалите посочени основания делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане;
- да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски, направени в производството пред първата съдебна инстанция и в производството по обжалване, а при условията на евентуалност, в случай че делото бъде върнато за ново разглеждане на Общия съд, произнасяне по разноските в първоинстанционното съдебно производство и в производството по обжалване да бъде направено с окончателното съдебно решение.

Основания и основни доводи

Първо основание:

Дефинирайки изискванията към съдържанието на решението за започване на официална процедура, в точки 56—64 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуска грешка при тълкуването и прилагането на член 108, параграф 2 ДФЕС, на член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 (¹) и на практика на съдилищата на Съюза относно тези разпоредби: само по изключение и при наличието на особени обстоятелства в решението за започване на официална процедура следвало да се посочва източникът на финансиране за съответната помощ.

Второ основание:

В точки 47—53 и 56 от обжалваното съдебно решение Общият съд тълкувал погрешно решението за започване на официална процедура, в резултат на което това съдебно решение страдало от липса на мотиви и оставяло без отговор изложените от Комисията аргументи; в действителност решението за започване на официална процедура обхващало начините за финансиране с бюджетни средства.

Трето основание:

В точки 66—68 от обжалваното съдебно решение Общият съд тълкувал погрешно член 263, параграф 2 ДФЕС и практика на съдилищата на Съюза относно тези разпоредби, като приел, че изискванията за правото на участие на трети лица представлявали съществени процесуални разпоредби по смисъла на член 263, параграф 2 ДФЕС.

Четвърто основание:

В точки 70—72 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно тълкувал правото на участие по 108, параграфи 2 и 3 ДФЕС, както и член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999, както и практиката на съдилищата на Съюза относно последиците от нарушаването на правото на участие, тъй като той приел, че становището на страните относно въпроса дали бюджетните средства представляват държавни ресурси би могло да промени изходът на производството. В този контекст Общият съд тълкувал погрешно и понятието за държавни ресурси по член 107, параграф 1 ДФЕС, като същевременно изопачил фактите, установени в обжалваното съдебно решение и представени пред него, и не разгледал доводите, представени пред него от Комисията.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 12 февруари 2019 г. — *Vakakis kai Synergates/Комисия*

(Дело T-292/15) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Конфликт на интереси — Задължение за полагане на дължимата грижа — Загуба на възможност — Обезщетение)

(2019/C 131/42)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: *Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton*, по-рано *Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE* (Атина, Гърция) (представители: В. O'Connor, solicitor, S. Gubel и E. Bertolotto, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Erlbacher, E. Георгиева и L. Baumgart)

Предмет

Иск на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредата, която ищецът твърди, че е претърпял поради нередности, които Комисията била допуснала в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка „Засилване на системата за безопасност на храните в Албания“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL)

Диспозитив

- 1) Определя обезщетението, дължимо от Европейската комисия на *Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton* по силата на решението от 28 февруари 2018 г., *Vakakis kai Synergates/Комисия* (T-292/15) в размер от 234 353 EUR, увеличен с мораторна лихва, считано от 28 февруари 2018 г. до пълното му изплащане при лихвен процент, определен от Европейската централна банка (ЕЦБ) за основните операции по рефинансиране, увеличен с два пункта.
- 2) Осъжда Комисията да заплати разноските, направени в рамките на производството, довело до постановяване на решението от 28 февруари 2018 г., *Vakakis kai Synergates/Комисия* (T-292/15).
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски в рамките на производството, последвало решението от 28 февруари 2018 г., *Vakakis kai Synergates/Комисия* (T-292/15).

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Белгия и Magnetrol International/Комисия(Дела T-131/16 и T-263/16) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Схема за помощ, приведена в действие от Белгия — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяване на платената помощ — Предварително данъчно становище (tax ruling) — Освобождение на свръхпечалбата — Данъчна автономия на държавите членки — Понятие за схема за помощ — Допълнителни мерки за прилагане)

(2019/C 131/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател по дело T-131/16: Кралство Белгия (представители: първоначално С. Pochet, М. Jacobs и J.-С. Halleux, впоследствие С. Pochet и J.-С. Halleux, подпомагани от М. Segura Catalán и М. Clayton, адвокати)

Жалбоподател по дело T-263/16: Magnetrol International (Целе, Белгия) (представители: Н. Gilliams и J. Bocken, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално P.J. Loewenthal и В. Stromsky, впоследствие P.J. Loewenthal и F. Tomat)

Встъпила страна по дело T-131/16: Ирландия (представители: първоначално Е. Creedon, G. Hodge и А. Joyce, впоследствие К. Duggan, М. Browne и М. Joyce, и накрая М. Joyce и J. Quaneу, подпомагани от Р. Gallagher, М. Collins, SC, В. Doherty и S. Kingston, barristers)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение (ЕС) 2016/1699 на Комисията от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия (ОВ L 260, 2016 г., стр. 61)

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-131/16 и T-263/16 за целите на настоящото решение.
- 2) Отменя решение (ЕС) 2016/1699 на Комисията от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия.
- 3) Европейската комисия понася, наред с направените от нея съдебни разноски, съдебните разноски на Кралство Белгия, включително тези във връзка с обезпечителното производство, и на Magnetrol International.
- 4) Ирландия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Решение на Общия съд от 26 февруари 2019 г. — Athletic Club/Комисия

(Дело T-679/16) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Помощ, предоставена от испанските власти в полза на някои професионални футболни клубове — Преференциална данъчна ставка върху доходите на клубовете, на които е разрешено да се регистрират като сдружение с нестопанска цел — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Правен интерес — Допустимост — Марка на субдържавно ниво — Селективен характер — Нарушаване на конкуренцията — Засягане на търговията между държавите членки — Изменение на съществуваща помощ — Задължение за мотивиране)

(2019/C 131/44)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Athletic Club (Билбао, Испания) (представители: E. Lucas Murillo de la Cueva и J.M. Luís Carrasco, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Luengo, B. Stromsky и P. Němečková)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяната на членове 1, 4 и 5 от Решение (ЕС) 2016/2391 на Комисията от 4 юли 2016 година относно държавна помощ SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), приведена в действие от Испания за някои футболни клубове (ОВ L 357, 2016 г., стр. 1), доколкото те се отнасят до жалбоподателя.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Athletic Club да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — RE/Комисия

(Дело T-903/16) ⁽¹⁾

(Лични данни — Защита на лицата по отношение на обработката на тези данни — Право на достъп до тези данни — Регламент (ЕО) № 45/2001 — Отказ за предоставяне на достъп — Жалба за отмяна — Писмо, с което се препраща към предходен частичен отказ за предоставяне на достъп, без да се направи преразглеждане — Понятие за обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС — Понятие за чисто потвърдителен акт — Приложимост по отношение на достъпа до лични данни — Нови и съществени факти — Правен интерес — Допустимост — Задължение за мотивиране)

(2019/C 131/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: RE (представител: S. Parras, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. Kranenborg и D. Nardi)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на записката на директора на дирекцията по сигурността към генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“ на Комисията от 12 октомври 2016 г. в частта ѝ, в която е отхвърлено заявлението на жалбоподателя за предоставяне на достъп до някои от личните му данни.

Диспозитив

- 1) *Отменя записката на директора на дирекцията по сигурността към генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“ на Европейската комисия от 12 октомври 2016 г. в частта ѝ, в която е отхвърлено заявлението на РЕ от 21 септември 2016 г. за предоставяне на достъп до някои от личните му данни.*
- 2) *Осъжда Комисията да заплати съдебните разходи.*

(¹) ОВ С 53, 20.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — I/Парламент

(Дело T-91/17) (¹)

(Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Отпуск по болест — Отпуск по болест, прекаран извън мястото на работа — Редовно отсъствие — Член 60 от Правилника — Задължение за полагане на грижа — Принцип на добра администрация)

(2019/C 131/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: L (представител: I Coutant Peyre, avocat)

Ответник: Европейски парламент (представители: M. Windisch и Í. Ní Riagáin Dúro)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението на Европейския парламент от 31 август 2016 г. относно някои неразрешени отсъствия на жалбоподателя от работа

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда L да заплати съдебните разходи.*

(¹) ОВ С 23, 29.1.2018 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Полша/Комисия(Дело T-366/17) ⁽¹⁾

(ЕФРР — Отказ да се потвърди финансов принос за голям проект — Член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 — Оценка на съответствието на голям проект с приоритетите на оперативната програма — Член 41, параграф 2 от Регламент № 1083/2006 — Превизиаване на срока)

(2019/C 131/47)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Ответник: Европейска комисия (представители: В.-R. Killmann, А. Kyriatsou и М. Siekierzyńska)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение С(2017) 1904 окончателен на Комисията от 23 март 2017 г., с което на Република Полша се отказва потвърждение на финансов принос от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за големия проект „Стартиране на производството на ново поколение дизелов двигател от Volkswagen Motor Polska“ в рамките на приоритетната ос IV на оперативна програма „Иновативна икономика“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Giove Gas/EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(Дело T-34/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „CALOON“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 131/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Giove Gas Srl (Таркиния, Италия) (представители: А. Bergonzini и F. Dinelli, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Париж, Франция) (представител: D. Régnier, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 27 ноември 2017 г. (преписка R 1271/2017-2), постановено в производство по възражение със страни Compagnie des gaz de pétrole Primagaz и Giove Gas.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Giove Gas Srl за заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 182, 28.5.2018 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Torro Entertainment/EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(Дело T-63/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TORRO Grande MEAT IN STYLE“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „TORO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Задължение за лотивиране — Член 94, параграф 1, първо изречение от Регламент 2017/1001 — Задължение за полагане на грижа — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001)

(2019/C 131/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Torro Entertainment (Пловдив, България) (представител: А. Костов, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: J. Crespo Carrillo и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Grupo Osborne, SA (Ел Пуерто де Санта Мария, Испания)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 20 декември 2017 г. (преписка R 1776/2017-2) относно производство по възражение със страни Grupo Osborne и Torro Entertainment.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Torco Entertainment Ltd* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 134, 16.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Изображение на сърце)

(Дело T-123/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща сърце — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 131/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bayer Intellectual Property GmbH (Монхайм на Рейн, Германия) (представители: V von Bomhard и J. Fuhrmann, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Graul, S. Hanne и D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 7 декември 2017 г. (преписка R 145/2017-1) относно заявка за регистрация на фигуративен знак, изобразяващ сърце, като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Bayer Intellectual Property GmbH* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 142, 23.4.2018 г.

Решение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Веко/EUIPO — Асер (ALTUS)(Дело T-162/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ALTUS“ — По-ранни национални словни марки „ALTOS“ — Образуване пред националните органи на производство за отмяна някои по-ранни марки — Вероятност от обръкване — Спиране на административното производство — Правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем член 71, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625)

(2019/C 131/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Веко plc (Watford, Обединено кралство) (представител: G. Tritton, barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Асер, Inc. (Тайпей, Тайван)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 13 декември 2017 г. (преписка R 1991/2016-5), постановено в производство по възражение със страни Асер и Веко

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 13 декември 2017 г. (преписка R 1991/2016-5).
- 2) Осъжда EUIPO да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Веко plc.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Определение на заместник-председателя на Общия съд от 15 февруари 2019 г. — Агесу/Комисия

(Дело T-524/16 R)

(Обезпечително производство — Публична служба — Длъжностни лица — Реформа на Правилника от 1 януари 2014 г. — Натален брой на дните годишен отпуск — Заявяна на дните за пътуване с отпуск за пътуване до дома — Молба за постановяване на временни терки — Липса на неотложност)

(2019/C 131/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Antonio Aresu (Брюксел, Белгия) (представител: M. Velardo, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и F. Simonetti)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: Е. Танева и М. Ecker) и Съвет на Европейския съюз (представители: М. Bauer и R. Meyer)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС, от една страна, за спиране на изпълнението на решението за намаляване на броя на дните допълнителен отпуск, които ползва жалбоподателят от пет на два дни и половина въз основа на член 7 от приложение V към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, изменен с Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. (ОВ L 287, 2013 г., стр. 15), и от друга страна, за постановяване на временни мерки, за да се даде възможност на жалбоподателя да продължи да ползва — временно — същия брой дни допълнителен отпуск, които е ползвал като дни за пътуване преди 1 януари 2014 г., при това с обратно действие от 1 януари 2014 г. до постановяването на решението по главното производство или, ако предхожда постановяването на това решение, до датата на пенсиониране на жалбоподателя.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
- 2) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Comprojecto-Projetos e Construções и др./ЕЦБ

(Дело T-768/17) ⁽¹⁾

(Искания за установяване на неправомерно бездействие, за отмяна и за обезщетение за вреди — Икономическа и парична политика — Надзор над кредитните институции — Незаконостъобразни действия, предполагаемо извършени от някои португалски кредитни институции — Мълчалив отказ на поканата за предприемане на действия, отправена до ЕЦБ — Явна частична недопустимост — Явна частична липса на компетентност — Жалба, която отчасти е лишена от всякакво правно основание)

(2019/C 131/53)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподатели: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda (Лисабон, Португалия), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Лисабон), Julião Maria Gomes de Azevedo (Лисабон), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Лисабон) (представител: М. Ribeiro, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка (представители: С. Hernández Saseta и Р. Ferreira Jorge)

Предмет

На първо място, жалба, подадена на основание член 265 ДФЕС с искане да се установи неправомерно бездействие от страна на ЕЦБ по отношение на португалска кредитна институция в рамките на предотвратяването на използването на финансовата система за целите на изпирането на капитали, на второ място, жалба, подадена на основание член 263 ДФЕС с искане за отмяна на решението на ЕЦБ да не предприеме действия и, на трето място, жалба, подадена на основание член 268 ДФЕС с искане за обезщетение за вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели вследствие на бездействието

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Comprojecto-Projetos e Construções, Lda, z-н Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, z-н Julião Maria Gomes de Azevedo и z-жа Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 52, 12.2.2018 г.

Определение на Общия съд от 8 февруари 2019 г. — Schokker/ЕААБ

(Дело Т-817/17) (¹)

(Публична служба — Договорно наети служители — ЕААБ — Назначаване — Процедура за подбор — Вписване на жалбоподателя в списъка за бъдещи назначения на издържалите конкурса — Оттегляне на отправеното до жалбоподателя предложение за назначаване на работа — Отговорност — Липса на незаконосъобразно поведение от страна на ЕААБ — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2019/С 131/54)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Boudewijn Schokker (Хофдорп, Нидерландия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска агенция за авиационна безопасност (представители: S. Rostren и F. Pavesi, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за поправяне на вредата, която ищецът твърди, че е претърпял поради противоправното поведение на ЕААБ в хода на процедурата по подбор във връзка с назначаването на договорно нает служител

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда z-н Boudewijn Schokker да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 63, 19.2.2018 г.

Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Associazione GranoSalus/Комисия(Дело T-125/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Активно вещество „глифозат“ — Подновяване на включването в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, който включва терки за изпълнение — Недопустимост)

(2019/C 131/55)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Фоджа, Италия) (представител: G. Dalfino, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, Г. Колева и I. Naglis)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2324 на Комисията от 12 декември 2017 година за подновяване на одобрението на активното вещество глифозат в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 333, 2017 г., стр. 10)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Няма основание за произнасяне по молбите за встъпване на Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. и Barclay Chemicals Manufacturing Ltd.
- 3) Осъжда Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) да заплати направените от него съдебни разходи и тези на Европейската комисия.
- 4) Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI и Barclay Chemicals Manufacturing понасят направените от всеки от тях разходи във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ C 152, 30.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lohh Jewelry (Изображение на кръст)(Дело T-137/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща кръст — Оттегляне на обжалваното решение — Отпадане на предmeta на спора — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 131/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Chrome Hearts LLC (Холивуд, Калифорния, Съединени щати) (представител: M. de Justo Bailey, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Шенжен, Китай)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 19 декември 2017 г. (преписка R 766/2017-5), постановено в производство по възражение със страни Chrome Hearts и Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на председателя на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — PV/Комисия

(Дело T-224/18 R II)

(Обезпечително производство — Публична служба — Дисциплинарно производство — „Нулиране“ на заплатата — Промяна в обстоятелствата — Недопустимост — Липса на нови факти)

(2019/C 131/57)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: PV (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: G. Berscheid, B. Mongin и R. Striani)

Предмет

Искане на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, целящо да се постанови спиране на изпълнението, първо, на дисциплинарно производство CMS 17/025, и второ, на решението за „нулиране“ на заплатата на ищеца

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — Brunke/Комисия(Дело T-258/18) ⁽¹⁾

(Иск за установяване на неправотерно бездействие — Срок за подаване на иска — Начало на срока — Липса на покана за действие — Втора покана за действие — Явна недопустимост — Установителен иск — Искане за издаване на съдебно разпореждане — Явна некомпетентност)

(2019/C 131/58)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Lothar Brunke (Берлин, Германия) (представител: A. Schniebel, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Braun и H. Støvlbæk)

Предмет

С главното искане ищецът претендира да бъде „установено дискриминационното действие“ на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3), а при условията на евентуалност, от една страна, той по същество иска да бъде издадено съдебно разпореждане срещу Комисията, а от друга страна, той иска на основание член 265 ДФЕС да бъде установено, че Комисията незаконосъобразно се е въздържала да разгледа изпратените от жалбоподателя писма от 6 юни и от 27 декември 2017 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска отчасти поради явна некомпетентност на Общия съд да го разгледа по същество и отчасти като явна недопустим.
- 2) Липсват основания за произнасяне по молбите за встъпване на Съвета на Европейския съюз и на Европейския парламент.
- 3) Lothar Brunke понася направените от него съдебни разноски и заплаща съдебните разноски, направени от Европейската комисия.
- 4) Съветът понася направените от него съдебни разноски във връзка с молбата за встъпване.
- 5) Парламентът понася направените от него съдебни разноски във връзка с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Определение на Общия съд от 8 февруари 2019 г. — Front Polisario/Съвет(Дело T-376/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Международни споразумения — Споразумение за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Мароко — Решение за разрешаване на започването на преговори между Съюза и Мароко с цел изменение на споразумението за партньорство — Липса на пряко засягане — Недоустимост)

(2019/C 131/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (представител: G. Devers, адвокат)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз (представители: A. de Elera-San Miguel Hurtado и F. Naert)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение на Съвета от 16 април 2018 г. за упълномощаване на Комисията да започне преговори от името на Европейския съюз за изменение на Споразумението за партньорство в областта на рибарството с Кралство Мароко и за сключване на протокол с Кралство Мароко за прилагането на това споразумение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Няма основание за произнасяне по молбите за встъпване, подадени от Френската република и Европейската комисия.
- 3) *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Съвета на Европейския съюз.
- 4) Френската република и Европейската комисия понасят собствените си съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 319, 10.9.2018 г.

Определение на председателя на Общия съд от 13 февруари 2019 г. — BRF и SHB Comercio e Industria de Alimentos/Комисия

(Дело T-429/18 R)

(Обезпечително производство — Обществено здраве — Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 — Изменение на списъците на предприятия от трети държави, от които е разрешен вносът на конкретно посочени продукти от животински произход, по отношение на определени предприятия от Бразилия — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)

(2019/C 131/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: BRF SA (Итажаи, Бразилия), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Итажаи) (представители: D. Arts и G. van Thuynе, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: X. Lewis, B. Eggers и B. Hofstötter)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС с предмет, на първо място, спиране на изпълнението на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 Комисията от 8 май 2018 година за изменение на списъците на предприятия от трети държави, от които е разрешен вносът на конкретно посочени продукти от животински произход, по отношение на определени предприятия от Бразилия (ОВ L 118, 2018 г., стр. 1), или докато бъде постановено окончателно решение по подадената от жалбоподателите жалба на основание член 263 ДФЕС, или до определена от председателя на Общия съд дата, и при условията на евентуалност, спиране на прилагането на посочения регламент по отношение на предприятията на жалбоподателите, които се намират в списъка на предприятията, от които е разрешен вносът на месо от домашни птици и лагоморфни от Бразилия (раздел II), в списъка на предприятията, от които е разрешен вносът на мляно месо, месни заготовки и механично отделено месо от Бразилия (раздел V), за които не са постъпили повече от две уведомявания чрез Системата за бързо предупреждение за храни и фуражи в периода между 1 март 2017 г. и 19 април 2018 г., както и в списъка на предприятията, от които е разрешен вносът на месни продукти от Бразилия (раздел VI), или постановяване на друга или допълнителна мярка, която председателят на Общия съд прецени, че е необходима или подходяща

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 4 февруари 2019 г. — ХН/Комисия

(Дело T-511/18)

(2019/C 131/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ХН (представител: E. Auleytner, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 13 ноември 2017 г. (IA № 25-2017) относно невключването на името на жалбоподателя в списъка с повишените длъжностни лица за 2017 г.,
- да отмени решението от 7 юни 2018 г. на органа по назначаването в отговор на подадената административна жалба на жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 20 000 EUR за неимуществени вреди и в размер на 45 000 EUR за имуществени вреди,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание: жалбоподателят оспорва съдържанието на докладите за кариерното му развитие (ДКР) като основание за разглежданата процедура за повишаване и твърди, че са налице нередност в приключилата процедура за повишаване, която оспорва, невъзможност и незаконосъобразност на a posteriori уреждане след приключване на процедурата за повишаване.
 - Жалбоподателят твърди, че е невъзможно да се докаже, че оценъчните преценки са могли да се развият по различен начин, ако нередовният междинен доклад не е бил взет предвид на различни етапи от процедурата за повишаване.
 - Жалбоподателят изтъква грешка при прилагане на правото и нередовността на оспорваната процедура за повишаване: нарушение на разпоредбите на Решение C(2013) 8968 окончателен на Комисията от 16 декември 2013 година относно общите разпоредби за прилагане на член 45 от Правилника за длъжностните лица, нарушение на член 45, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица в светлината на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз и липса на действително съпоставяне на заслугите.

- Освен това жалбоподателят изтъква явна грешка в преценката при прилагането на критериите за повишаване, предвидени в член 45 от Правилника за длъжностните лица в светлината на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второ основание: жалбоподателят изтъква последиците от нередовността на оспорваната процедура за повишаване с оглед на преписката му за повишаване и неговите ДКР. Жалбоподателят твърди, че тази нередовност е довела до неповишаването му, което иначе е могло да се очаква, ако е било извършено надлежно сравняване на заслугите.

Жалба, подадена на 5 февруари 2019 г. — AI/ECDC

(Дело T-65/19)

(2019/C 131/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AI (представители: L. Levi и A. Champetier, lawyers)

Ответник: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ECDC от 18 май 2018 г., с което е отхвърлена молбата на жалбоподателя от 20 юни 2017 г. за съдействие,
- да отмени решението на ECDC от 20 юни 2018 г., с което е отхвърлено заявлението на жалбоподателя от 30 май 2018 г. за достъп до доклада от разследването,
- да отмени, ако е необходимо, решението на ECDC от 26 октомври 2018 г., с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя от 2 юли 2018 г.,
- да осъди ECDC да заплати парично обезщетение оценено *ex aequo et bono* в размер на 40 000 EUR за неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания относно обжалваното решение от 18 май 2018 г. и едно основание относно обжалваното решение от 20 юни 2018 г.

1. Първо основание относно обжалваното решение от 18 май 2018 г.: нарушение на правото на изслушване.
2. Второ основание относно обжалваното решение от 18 май 2018 г.: неизпълнение на задължението за мотивиране.

3. Трето основание относно обжалваното решение от 18 май 2018 г.: явна грешка в преценката на фактите и нарушение на член 86 от Правилника за длъжностните лица.
4. Единствено основание относно обжалваното решение от 20 юни 2018 г.: нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 13 от Регламент № 45/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

Жалба, подадена на 9 февруари 2019 г. — Alcar Aktiebolag/EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)

(Дело T-77/19)

(2019/C 131/63)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Alcar Aktiebolag (Бромма, Швеция) (представител: М. Ateva, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Alcar Holding GmbH (Виена, Австрия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „alcar.se“ в бял и син цвят — заявка за регистрация № 15 508 583

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 ноември 2018 г. по преписка R 378/2018-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да спре производството пред Общия съд до приключване на производството по отмяна срещу марката на Alcar Holding GmbH и определяне на истинския обхват на защитата на марката Alcar Holding GmbH,
- да отмени изцяло решението на апелативния състав,
- да потвърди изцяло решението на отдела по споровете, и
- да разпреди на Alcar Holding GmbH да заплати на жалбоподателя разностите в производствата пред отдела по споровете, апелативния състав и Общия съд.

Изложени основания

- Апелативният състав неправилно разширил обхвата на защитата на марката на Alcar Holding GmbH;
- Апелативният състав допуснал грешка в преценката на вероятността от объркване на марките.

Жалба, подадена на 12 февруари 2019 г. — Lantmännen и Lantmännen Agroetanol/Комисия

(Дело T-79/19)

(2019/C 131/64)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Lantmännen ek för (Стокхолм, Швеция) и Lantmännen Agroetanol AB (Норщопинг, Швеция) (представители: S. Perván Lindeborg, A. Johansson, адвокати, и R. Bachour, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени член 1 от Решение C(2019) 743 окончателен от 28 януари 2019 година по възражение срещу разкриване на информация, направено от жалбоподателите на основание член 8 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Европейската комисия от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (ОВ L 275, 2011 г., стр. 29), (Препискака АТ.40054 — Референтни стойности за етанол) и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушаване с обжалваното решение на правните норми, уреждащи процедурата за постигане на споразумение.

Жалбоподателите твърдят, че правните инструменти, които уреждат процедурата за постигане на споразумение, не трябва да допускат разкриване на съответните документи. По-специално член 10а във връзка с член 15, параграф 1б и член 16а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 г. (1) трябва да се тълкуват в смисъл, че ограничават разкриването на съдържанието на разговорите за постигане на споразумение до самото заявление за постигане на споразумение, достъп до което е възможен при строго определени условия.

2. Второ основание: нарушаване с обжалваното решение на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

Според жалбоподателите, чрез постоянната си практика на изключване на неофициалните документи, постъпили около разговорите за постигане на споразумение, от преписката, до която имат достъп други страни, и чрез конкретните уверения в този смисъл при разговорите за постигане на споразумение ответникът породил у жалбоподателите оправдани правни очаквания, че въпросните документи ще бъдат третираны поверително.

3. Трето основание: нарушаване с обжалваното решение на принципите на равно третиране и на равнопоставеност.

Жалбоподателите твърдят, че с разкриването на трети страни на съдържанието на разговорите за постигане на споразумение, водени от жалбоподателите с ответника, последният нарушил принципа на равно третиране, поставяйки договарящите споразумението страни в по-лошо положение спрямо страните, които са се отказали от водене на разговори за постигане на споразумение. Неоправданото разширяване на достъпа до преписката на страните, които не са страна по споразумението, също така нарушавало принципа на равнопоставеност, тъй като им осигурявало предимство в предполагащите противопоставяне отношения между предполагаемите съизвършители на нарушението, що се отнася до бъдещи искиове за обезщетения.

4. Четвърто основание: нарушаване с обжалваното решение на принципа на добра администрация.

Жалбоподателите освен това твърдят, че допускайки разкриването на оспорваната информация, решението е позволило на ответника да възприеме напълно непоследователна политика, в рамките на която жалбоподателите били обект на значително по-неблагоприятно третиране спрямо адресатите на всички предходни решения на ответника. Поради това трябвало да се приеме, че с обжалваното решение се нарушава правото на жалбоподателите засягащите ги въпроси да бъдат разглеждани безпристрастно, справедливо и в разумен срок от институциите на Европейския съюз, сред които бил ответникът, и съответно че се нарушава член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

5. Пето основание, изтъкнато при условията на евентуалност: неправилна правна категоризация в изложението на мотивите.

В рамките на петото основание, което е изтъкнато при условията на евентуалност спрямо останалите основания, жалбоподателите твърдят, че дори в крайна сметка Съдът да приеме позицията на ответника, че оспорваните материали трябва да бъдат разкрити пред други предприятия, обжалваното решение все пак трябва да бъде отменено поради допуснати грешки в изложението на мотивите.

Ответникът се позовал на точка 35 от Известието за постигане на споразумение, за да предостави достъп до оспорваните материали. Точка 35 се отнасяла само за заявленията за постигане на споразумение а не за „документите за постигане на споразумение“, което е употребеният в обжалваното решение термин. С цел осигуряване на вътрешна последователност в изложението на мотивите, обжалваното решение трябвало да се пренапише, за да се отбележи че тези материали са част от заявлението за постигане на споразумение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 и 82 от Договора за ЕО (ОВ L 123, 27.4.2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242).

Жалба, подадена на 18 февруари 2019 г. — Rezon/EUIPO (imot.bg)

(Дело T-101/19)

(2019/C 131/65)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Резон ООД (София, България) (представител: М. Йорданова-Харизанова, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за фигуративна марка imot.bg на Европейския съюз — заявка за регистрация № 17 203 316

Обжалвано решение: решение на Втори апелативен състав на EUIPO от 9 ноември 2018 г. по преписка R 999/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да постанови процесната марка да бъде регистрирана,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски по настоящия процес, както и тези по преписката пред Апелативния съд.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 20 февруари 2019 г. — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Дело T-106/19)

(2019/C 131/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Abarca — Companhia de Seguros SA (Лисабон, Португалия) (представители: J. Pimenta и Á. Pinho, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Abanca Corporación Bancaria, SA (Бетанзос, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ABARCA SEGUROS“ в розово, светло синьо, светло зелено и черно — Заявка за регистрация № 16 041 519

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 ноември 2018 г. по преписка R 1370/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение,

- в резултат на това, да разреши регистрацията на марка на ЕС по заявка № 16 041 519 в нейната цялост;
- да осъди другите страни да заплатят съдените разноски в настоящото производство, както и разноските, направени в производството по възражение и в производството по обжалване пред EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Определение на Общия съд от 14 февруари 2019 г. — VFP/Комисия

(Дело T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Език на производството: английски

Председателят на големия състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 462, 12.12.2016 г.

Определение на Общия съд от 12 февруари 2019 г. — Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(Дело T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 19.3.2018 г.

Определение на Общия съд от 15 февруари 2019 г. — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT)**(Дело T-725/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 131/69)

Език на производството: английски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 18.2.2019 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG